

Föreningsbandet

BRÖDRATIDSKRIFT FÖR STOR CAPITLET I FINLAND

AV SVENSKA FRIMURARE ORDEN

• Nr 2/2017 (80)

Chefredaktör och ansvarig utgivare
Guy Catani, FDKM

Redaktör
Martin Gardberg
– materialbearbetning
Grafiker, Christel Westerlund
– layout och produktion

Redaktionssekreterare
Teljo Kolkka
– ekonomi, recipientuppgifter, prenumerationer

Redaktionsråd 2017
Guy Catani, ordförande
Martin Gardberg
Teljo Kolkka

Regionredaktörer 1.1.2017

S:t Augustin, Mikael Baarman
Hans Henrik Boije, Ronny Holmqvist
Axel Gabriel Leijonhufvud, Kim Isaksson
Phoenix, Rainer Lauramo
Tyrgils, Alf Günsberg
Frimurarsamhället i Jakobstad, Sten Westerholm
Frimurarsamhället i Mariehamn, Rolf H. Söderback
Frimurarsamhället i Vasa, Roger Sohlberg
Anders Dahlbäck
Frimurarsamhället i Åbo, Sam Cygnel

Redaktionen adress
Föreningsbandet
Stor Capitlet i Finland
Nyländsgatan 9 F, 00120 Helsingfors
redaktionen@frimurarorden.fi

Föreningsbandets följande fyra nummer:

Nr	Utkommer	Materialinlämning
3/2017	1 sept. (höst)	senast 20 juli
4/2017	1 dec. (vinter)	senast 20 oktober
1/2018	1 mars (vår)	senast 20 januari
2/2018	1 juni (sommar)	senast 20 april

Annonsförsäljning
Annonschef Bo Gerkman
bo.gerkman@tilinurkka.fi
Tilinurkka tel: 0400 449 724

Prenumerera på Föreningsbandet

genom inbetalning av prenumerationsavgift till
Föreningsbandets konto:
Aktia Bank FI36 4055 4020 0012 67 i Finland
Meddela vid betalningen prenumerantens
namn och postadress.

Prenumerationsavgifterna är:
EUR 20,- och omfattar de fyra följande
numren fr.o.m. inbetalningen.

Omslaget:
Inredningsdetalj i SJL Axel Gabriel
Leijonhufvud i Ekenäs.
Foto: Kim Isaksson

Ledaren: Mina bröder! Guy Catani	3
Nya Ordförande mästare i Vasa R. Sohlberg & A. Dahlbäck ..	4
Ordens Högtidsdag med storslam för sjätte fördelningen Gunnar Nyström	7
OM Ingvar Karlssons måltidstal vid SJL Tyrgils HD	8
Ny Ordförande i brödraföreningen Hans Henrik Boije i Tammerfors Per Fröberg	10
Intern Caritas – nytt inom brödravården Bo Lillqvist	12
Klädsel i loge, sammankomster m.m. Ordenskansliet/SCF....	13
Anslag till medicinsk forskning Martin Gardberg	14
Bröder på besök i Kapstaden Michael Szurawitzki & Kenneth Jönsson	16
• Om frimurarkorset och dödsannonser	17
Sångarbröderna på turné i Västnyland Jarl-Johan Nyman	18
Sällskapet Faddrarna fick ny ordförande Martin Gardberg ...	20
Skidmurarträffen 2017 på Pyhäntunturi Lars Lindqvist	22
Ladies Night bygger broar Kenneth Jönsson	23
Föredrag hållet i april 2017 på S:t Andreas logen Henrik Tavasts måltidsloge i Jakobstad Sten Westerholm	24
Präst och frimurare – att bekänna färg Henric Schmidt	27
Gudabenådade musiker Folke Freund	28
Ateisten är också troende såsom skeptikern Martin Gardberg ..	30
Abraham Lincoln och frimureriet Pentti Hongisto	31
Krysset	32
• Österbottens sommarutfärd i juli 2017	33
• SCF-reception i Ordens stamhus på Blasieholmen	35
Antagna bröder	36
• Tyrgils frimurargolf	37
Tre generationer frimurare Kenneth Jönsson	38
Översekreteraren informerar	39

Mina bröder

Igen går en arbetsdryg termin mot sitt slut. Runtom inom Stor Capitlet förbereder vi oss bröder för en välbehövlig sommarvila för att samla kraft och energi inför det kommande. Är inte just sommaren den tid på året då vi under en längre tid har möjlighet att koppla av från det "rituella frimurararbetet" och i stället hänge oss åt det "praktiska frimureriet" ute i den allmänna världen med våra familjer, med våra vänner och med våra sommar-, stug-, båtgrannar och många många fler. Detta samtidigt som vi har möjlighet att i praktiken även vårda oss själva m.a.o. leva upp till de som i OAL sägs vara en frimurares plikt mot sig själv.

Arbetsterminen som gått har präglats av ett intensivt arbete inom alla våra enheter såväl inom logerna, brödraföreningarna som inom frimurarklubbarna. Under denna termin har flera enheter inom sjätte fördelning fått ny OM och i och med det även en hel del nya ämbetsmän. Jag vill gratulera er alla, även som alla andra nya ämbetsmän till era utnämningar, lycka till med de nya uppgifterna.

Med en dikt om våren av August Strindberg önskar jag er alla mina bröder, även som era nära och kära en skön, solig, varm och vederkvickande sommar. Må den Trefalt Store Byggmästaren ge oss alla den vila för både kropp och själ som vi så väl behöver.

En dikt om våren

Välkommen åter, snälla sol, som jagat nordanvinden,
nu har du sovit sen i fjol och vaknar röd om kinden.
Värm upp vår jord, så växer råg och fyller bondens lada.
Värm sund och vik och vind och våg, så får vi gå och bada.
Välkommen åter, snälla sol, lys över land och vatten:
Nu klingar sång, nu stäms fiol, nu dansas hela natten.

Vi ses igen,
Guy Catani
FDKM

Nya Ordförande mästare i Vasa

I Vasa finns två verksamma loger: S:t Johannes logen Korsholm och Österbottens Stewardsloge. Båda logerna har fått nya Ordförande mästare. Bägges installationer besöktes av KM Tom Waselius och ett glädjande stort antal bröder var närvarande.

29.10.2016 installerade sig broder **Björn West**, X, som OM för Österbottens Stewardsloge.
3.02.2017 installerade sig broder **Christer Lewis**, IX, som OM för S:t Johannes logen Korsholm.

*Björn West, X, OM för Österbottens
Stewardsloge*

*Henry Backlund, X, O för Understöds-
föreningen Vasa Frimurare rf*

Christer Lewis, IX, OM för SJL Korsholm

Vi skribenter samlades, tillsammans med de nyligen tillträdde Ordförande mästarna och Understödsföreningen Vasa Frimurare rf:s ordförande **Henry Backlund**, X, till en pratstund kring respektive OMs bakgrund och hur de ser på sina uppgifter som OM samt på framtiden för Vasa-samhället med den lokala understödsföreningen som en samlande bakgrundskraft.

Diesel eller Ferrari – välj själv

Björn West blev frimurare 1991. Det var ett ganska naturligt val emedan både farfar och far varit frimurare och han så att säga sedan barnsben varit omgiven av det frimureriska. Att låta sig antagas kändes därför lätt och nära nog som en självklarhet, så någon djupare analys var det inte då, den kom senare under arbetets gång. Björn har vandrat framåt i sin egen takt. Under vissa perioder har han prioriterat familj och arbete och vandrat långsammare. Han har inte haft behov av att armbåga sig fram och "göra karriär" inom det frimureriska utan låtit sakerna ha sin egen gång. Så när han fick frågan att ställa sig till förfogande i OM valet var det på något sätt ytterligare en pusselbit som ramlade på sin plats. Björn jämför sig själv med en dieselmotor, men påpekar att dagens dieselmotorer är snabbare än förr, det man förlorar i acceleration tas igen på draget. Till sin natur är han glad, öppen, eftertänksam och vill gärna diskutera sig fram till lösningar på aktuella frågeställningar.

Christer Lewis blev frimurare 2005. Han blev tillfrågad av en vän huruvida han hade en kristen livssyn och blev där efter informerad om vår verksamhet. Christer tände direkt och tyckte det lät intressant och lockande. Hans frimureriska vandring blev, kan man säga, raka motsatsen till Björns. Han har varit synnerligen aktiv och antagit utmaningar och ämbeten som erbjudits. Christer är, om vi pratar i bilstermer, kanske lite åt Ferrarihållet. Samarbetet med Björn torde således fungera bra, Christer accelererar och Björn fortsätter. Christers iver och gedigna intresse för den frimureriska verksamheten har medfört att han vandrat fram i graderna snabbt och när han tillfrågades att ställa sig till förfogande som OM tyckte han: varför inte, om förtroende ges. Christer är som person social, öppen och snabb men kan dämpa sig och ta in olika synpunkter om situationen så kräver.

Utifrån deras respektive frimureriska vandring så här långt fördes en diskussion kring farten på vandringen. En viktig lärdom som Christer lyfter fram är att man vid varje reception egentligen lär sig mest om den grad man går vidare ifrån. Båda konstaterar vikten av att varje broder bör gå framåt i egen takt, och inte tänka på att prestera eller gå i samma takt som alla andra. Eller för att citera Björn: det är ingen vits att skynda igenom graderna, man har ju hela livet på sig.

OMs utmaningar och vikten av att ha det mysigt

Att anta uppgiften som OM medför en sex år lång period fylld med ansvar och arbete. Björn och Christer menar att uppgiften underlättas om man har ett arbete där man själv rätt långt kan bestämma arbetstiderna. Till saken hör att Björn jobbar i huvudsak som konsult och styrelseproffs och Christer som tandläkare. En annan viktig aspekt är att det måste finnas en stadig förankring och förståelse från familjen eftersom uppdraget innebär mycket mer än bara att leda arbetet under logekvällarna. Du måste givetvis också känna på dig att du både vill och kan. Framförallt är det viktigt att du ärligt vill, för utan vilja orkar du inte. På frågan huruvida de vill sätta sin egen prägel och kanhända förändra verksamheten, blir herrarna tveksamma, men konstaterar att verksamheten som sådan är ritualbunden och inte kan ändras. Men i övrigt torde de personliga egenskaperna nog märkas. Du måste känna dig bekväm i uppgiften som OM. Du kan inte spela en "teaterroll" för då blir arbetet tungt och tär på krafterna. Både för OM och alla andra bröder är det viktigt att det finns glädje med i det man gör, för att logekvällarna och deltagandet i övrig verksamhet ska kännas meningsfull.

Hur ämbetsmännen utför sina uppgifter är viktigt och bidrar till att skapa den "rätta" stämningen. Alla ämbetsmän vill

göra ett bra jobb och bör få stöd i detta, så att de känner sig trygga och bekväma i sin uppgift, eftersom detta återspeglas konkret i hur logekvällarnas arbete flyter. Det här innebär bland annat att tillfällen till övning bör erbjudas systematiskt och att varje ämbetsman känner till innehållet i sin uppgift.

Att ämbetsmännen kan sitt och logekvällarna flyter på är naturligtvis viktigt, betonar båda, men det är också viktigt att vi trivs tillsammans. Ju högre "mysfaktor" desto bättre blir sammanhållningen och det mentala avståndet mellan bröderna kortare. Här kommer diskussionen in på olika idéer som t.ex. att samlas kring en "för-macka" innan loge för de som har lång väg eller av andra orsaker har behov av en matbit innan logen. Vissa av bröderna i Vasa-samhället har 100 km bilväg innan de är framme och då hinner magen börja kurra innan logen är slutad, speciellt om man kommer till loge direkt från sitt värv i den allmänna världen.

En viktig uppgift för alla bröder är att ta sig tid att mingla innan loge öppnas, men inte bara med gamla bekanta utan även med bröder vi kanske oftast bara hälsat på. Att det uppstår grupper längs vandringen och bland bröderna är naturligt, men om vi aktivt går in för att umgås utanför de bekanta närkretsarna ger det möjligheter att lära känna andra bröder och upptäcka och lära av nya bekantskaper. Det viktiga är att varje broder som kommer på en logeafton eller något annat program blir sedd och uppmärksammas. Och här kan alla göra sitt.

Besvikna och passiverade bröder en utmaning

Då nya bröder rekryteras är det viktigt att vi hittar sådana sökande som på riktigt vill vara med. Det här är speciellt en uppgift för faddrarna, dvs att man inte i första hand tänker på att få en stor skara eller en viss person att komma med utan att man primärt tänker långsiktigt, för det är ju varken till nytta för den nyantagne eller för logen om en broder är med en kort tid och sedan passiveras.

Både Christer och Björn betonar också det egna ansvaret, både hos den sökande men också hos varje broder. Det är inte enbart ämbetsmännen eller OM som bör reagera då vi märker att det blir glesare mellan en broders besök eller att denne helt lyser med sin frånvaro. Det är var och ens ansvar att, t.ex. om jag möter denne broder på gatan, på ett positivt sätt lyfta upp att vi saknat brodern på loge och kanske också förhöra sig om orsakerna till passiveringen. Sedan kan varje broder, om man så vill, föra saken vidare och engagera fler bröder i att försöka återknyta brodern till verksamheten. Men, betonar Christer, vi bör också minnas att det finns bröder som av en eller annan orsak vill stiga av, och detta bör också respekteras. Det viktiga är ändå att vi snappar upp orsaken till varför han väljer att inte vara med så att vi kan ta lärdom av detta. Speciellt om en broder slutar vara med på grund av att han är besviken på något är det viktigt att hantera och bemöta besvikelsen, för att den vägen bidra till att dörren tillbaka hålls möjligast öppen. Som Björn konstaterar: det ska vara så lätt som möjligt för en broder som valt att inte vara med att komma tillbaka.

Det viktiga, konstaterar båda, är att vi inte bara vet varför en

person vill bli frimurare utan också, om det blir aktuellt, vet varför en person väljer att stiga av och inte vara med längre. Och här kommer varje broders ansvar in, för det är kanske inte så lätt för en broder som väljer att passivera sig att för OM eller någon halvbekant ämbetsman berätta de innersta orsakerna till avhoppet. Här kan i stället faddrarna eller någon annan broder som är nära bekant göra en insats. Om vi på det här sättet får en systematisk inblick i orsakerna är det lättare att ta tag i sådana saker som kan åtgärdas och vi kanske också på det här sättet kan få den broder som var på väg bort att vända om i dörren och återvända.

Öppenheten utåt och verksamhet utanför logerummet

Det har gjorts mycket för att öppna vår verksamhet för den allmänna världen, men fortfarande betraktas vi på många håll med misstänksamhet och tveksamhet. Här finns ett öppet arbetsfält, att fortgående mjuka upp omvärldens bild och vara möjligast öppna om någon frågar. Vi som är med ska ju inte behöva smygga in på logen. Saklig information och öppet hus-tillfällen är viktiga verktyg. Eventuella livskamrater kan också bidra till öppenheten genom att vid din sida stå för ditt val att bli frimurare.

Friare aktiviteter (gärna avec), kan också bidra till att sänka tröskeln och minska på det negativa nyhetsvärdet. Öppna tillställningar dit även icke-frimurare kan komma med eller program som vi ordnar ute i den allmänna världen kan på sitt sätt bidra till att omvärlden får upp ögonen för att "vi inte är så märkvärdiga".

Understödsföreningens roll central

Avslutningsvis konstaterar de tre intervjuobjekten att en viktig intern sak för Vasa-samhället är att båda logerna i Vasa numera har en tydligare rollfördelning med den gemensamma Understödsföreningen Vasa Frimurare rf, som leds av broder **Henry Backlund**, X. Den tydliga rollfördelningen underlättar samarbetet och bidrar till en starkare "familjekänsla" mellan de tre organisationerna – en känsla av att vi gör det här tillsammans. Samtidigt har det gjorts en medveten satsning på att tydliggöra understödsföreningens uppgift och betydelse för bröderna.

En av Henrys huvuduppgifter som ordförande är att ansvara för ekonomin. Ekonomin står för tillfället på en stadig grund, men framtiden är utmanande. Lånet som togs när lokaliteterna köptes belastar ännu en rätt lång tid framåt. För att minska utgifterna för lånet prioriteras amorteringar, vilket betyder att underhåll och nyanskaffningar i de flesta fall måste senareläggas. Önskelistan toppas av anskaffning av AV-utrustning för bättre ljudåtergivning vid större tillställningar samt av nya möbler till refektoriet. Medel för underhåll av lokaliteterna borde också budgeteras inom rimlig framtid. I hur hög grad och i vilken takt de olika önskemålen kan förverkligas bestäms tills vidare av ekonomin.

TEXT: ROGER SOHLBERG, VII OCH ANDERS DAHLBÄCK, VIII

FOTO: HANS ELFVING

*De celebrerande bröderna.
Fr v Guy Catani, OHT, Bengt Klemets,
R&K, Henrik Wikström, R&K, och Bengt
Hellström, OHT.*

Ordens Högtidsdag

med storslam för sjätte fördelningen

Ordens högtidsdag firades i Stockholm 18.3.2017 med sedvanlig högtidlighet. Men det var ingen vanlig högtidsdag ur Stor Capitlets synvinkel. Riddarsalen var slutsåld, så det fanns många bröder på plats från när och fjärran. Antalet inbjudna gäster var exceptionellt stort av någon anledning detta år. Gästerna var så många att en del av R&K som vanligen vid måltiden är placerade vid det långa A-bordet besatte nästan helt ett annat långt bord. Så det tog en rätt lång tid för den kunnige Överceremonimästaren att nämna alla inbjudna gäster och önska dem välkomna.

Det är sju år sedan Ordens högtidsdag hade samma element som denna gång. Då för sju år sedan fick vi en ny Riddare och Kommendör med Röda Korset samt en ny bärare av Ordens Hederstecken. Nu var det dubbelt upp. Det var nu två nya Riddare och Kommendörer med Röda korset från Finland, Henrik Wikström och Bengt Klemets som fick sin grad. Dessutom var det också två nya bärare av Ordens Hederstecken som fick sina utmärkelser. Det var Bengt Hellström och Guy Catani som fick sina välförtjänta utmärkelser. Det var fyra glada bröder som upplevde en dag som de nog aldrig glömmer.

Informationen om vad fyra av sjätte fördelningens bröder väntade på, hade spritt sig inom hela fördelningen och även till bröderna inom vårt finska brodersystem. Detta ledde till det att cirka $\frac{1}{5}$ av bröderna i Riddarsalen var från Finland. Det var fyra större gruppresor som hade arrangerats. Dessutom reste en del av

bröderna på egen hand. Grupperna kom från Mariehamn, Vasa, Åbo och Helsingfors. Det betydde också att under minglet efter brödråmåltiden var det förvånansvärt många bekanta ansikten som man stötte på med sin kaffekopp i handen. Det var nästan som att vara hemma i Finland.

Åtminstone de bröder som reste hem till Helsingfors med båt fortsatte med festligheterna, troligtvis gällde det alla bröder oberoende av destination och färd sätt. Nu fick även våra damer deltaga och ta del av de nyutnämnda brödernas fröjd över ett glas bubblande substans. Vi gratulerar de nya R&K som har arbetet framför sig, Henrik Wikström som Kapitelmästare och Bengt Klemets som Stortalman i Stora Lands Logen samt de båda bröderna Bengt Hellström och Guy Catani som förlänats Ordens Hederstecken för mycket uppoffrande arbete Orden till godo. 🍀

TEXT: GUNNAR NYSTRÖM, X

FOTO: ULF HJELTING, VIII

OM Ingvar Karlssons måltidstal vid SJL Tyrgils HD

Det borde ju vara så enkelt. Det är bara att slå upp OAL och läsa första och andra kapitlet och ta till sig det som sägs där. Och sedan kan man med fördel läsa det en gång till. Och sedan ställer man sig frågan: Har jag idag, igår, i förra veckan uppfyllt dessa plikter?

Jag vet, det är inte schyst att på logens HD frammana dåligt samvete hos någon broder, och det är inte heller min mening. Jag ställer i högsta grad frågan även till mig själv. Är jag riktigt ärlig, så blir ju svaret, att jag inte i alla lägen orkat upp till de målsättningar jag lovat omfatta.

I likhet med – antar jag – många andra beror mina tillkortakommanden inte på medvetna val, utan de är mera följder av ouppmärksamhet, känsla av att inte ha kraft och möjlighet att påverka skeenden omkring mig. Känsla av att inte längre riktigt orka förstå allt som händer, i all synnerhet – eller kanske uttryckligen – i den allmänna världen.

Här inne, i vår trygga gemenskap går ju världen tryggt och stabilt vidare, våra budord och vår ideologi består. Men runt omkring oss sker saker vi – åtminstone jag – har svårt att förstå, omöjligt klarar av att greppa och placera i ett sammanhang. Och framför allt, känner djupt obehag inför.

Inte på länge har jag haft så svårt att först fånga, sedan tolka och analysera och till sist formulera de tankar jag haft när jag tänkt på vad jag skulle säga till er idag. Vanligen är det inte svårt att hitta en tråd att börja nysta i. Vanligen är ett bra sätt att låta det undermedvetna job-

SJL Tyrgils HD och OM Ingvar Karlsson talar till bröderna.

ba och sedan sätta sig ned vid skärmen och skriva ner sina tankar. Så varför är det så svårt den här gången?

I äldre romaner kunde man ibland läsa att någon, företrädesvis någon ung dam, var ett offer för stridiga känslor. Så har jag ofta den senaste tiden känt mig. Tudelad, orolig och förbryllad, samtidigt förtröstansfull och glad.

Låt oss ta det komplicerade först. Så har jag börjat inse att det är något som oroar, något som händer runt omkring

och som står i stark konflikt med det vi vill omfatta, dvs. de plikter vi som frimurare och som människor har:

- (1) plikten mot Gud den allra högste,
- (2) plikten mot fäderneslandet,
- (3) plikten mot Orden,
- (4) plikten mot nästan, och
- (5) plikten mot sig själv.

Och vi är ju frimurare 365 dagar i året, hela tiden. Inte bara när vi träffas här i vår ombonade och trygga gemenskap.

Och så tänker jag på våra dygder: tystlåtenhet, försiktighet, måttlighet och barmhärtighet. Oj vad enkelt att gömma sig bakom dem. Att tänka att jag ju har förbundit mig till tystlåtenhet, jag kan inte säga något... Eller att, nå, det där är politik, det kan jag inte ha åsikter om...

Nej mina bröder, det är nog inte den sortens tystlåtenhet vår Orden avser. Tvärtom säger den mycket tydligt att vi har ansvar och plikter.

Vårt kära fosterland firar i år som vi alla vet sin självständighets 100-årsjubileum. Mycket vackert har sagts och kommer ännu att sägas om de framgångar vårt land har uppnått – från fattigdom har detta folk genom umbäranden och svårigheter, men tack vare enighet och sammanhållning, gudsfruktan

Tyrgils brödramåltid engagerar.

Glada miner vid Tyrgils brödramåltid.

och idogt arbete skapat ett samhälle som i många avseenden är ett av de mest välbärgade och bäst demokratiskt fungerande i hela världen.

I många jämförelser framstår Finland som ett av de främsta; vi har fungerande samhällsstrukturer, vi har jämfört med de flesta fungerande jämställdhet, likaså sociala skyddsnät och sjukvård, omutliga rättssystem. Vi betraktas i jämförelser som ett av de mest attraktiva länder som finns att besöka, webbsiten Visit Helsinki klassades nyligen som en av de bästa i världen. Man kunde ju då tro att det är lätt att vara frimurare i Finland. Att landet egentligen styrs med vår Ordens principer som rättesnöre.

Så varför kommer ångesten smygande när jag ser vad som sker omkring oss. Vad tänker de människor som hals över huvud flyr för sina liv om vårt samhälle, våra myndigheter? Jag vet att det finns många frivilliga som på frimurarevis visar både medmänsklighet och barmhärtighet, men våra myndigheter och ledande politiker? Att man uttalat förnekar hjälpbehövande människor deras människovärde, deras mänskliga behov av trygghet, deras rätt till möjlighet att skapa ett produktivt liv till gagn för oss alla.

Så ställer jag mig frågan; hur kan det ha gått så, att det i detta land, där vi uppnått så mycket finns så många som anser sig inte ha råd att sträcka ut en hjälpende hand? Så många som uttalat vill trampa ner och förskjuta allt som känns lite annorlunda än de själva. Så många som hävdar att allt främmande utgör ett hot mot våra inhemska och västerländska värderingar. När vi själva

har det så bra – bättre än de flesta? Och vilka värderingar talar man om: för mig innebär våra höga ideal att vi hjälper dem som är i nöd. Så som vi själva har blivit hjälpta när vår nation var i fara.

Har man så totalt i värnandet om byggandet av sin egen lycka glömt det bud som – *inte enbart för oss* – skall vara det allra viktigaste: Allt vad ni vill att människorna skall göra för er osv. Om det är något vi inte får glömma så är det just detta. Och det borde ju vara så enkelt.

Mina bröder, så till den andra sidan av dessa stridiga känslor. St Johanneslogen Tyrgils upplever en lycklig tid. Vi hörde redan sekreteraren redogöra för utvecklingen – en utveckling jag och vi alla kan vara stolta över. Alla, därför att det är vi allihopa som gemensamt skapar utvecklingen.

Statistik som gjorts utgående från medlemsregistret visar att alla våra mätetal visar en positiv trend; antalet receptioner har stigit för femte året i rad, antalet Johannesbröder som i genomsnitt deltagit i mötena har stigit likaså fem år i följd. Förvisso är det så, att man inte kan mäta hur givande ni bröder upplevt innehållet i våra sammankomster bara med antalet närvarande, men jag väljer ändå att tro att ni knappast kommer om ni inte känner att ni får något för besväret...

Och innehållet – självklart ritualen vid receptionerna med all dess pedagogik och upprepanande – men även allt det andra, anföranden, diskussioner och samvaro, det är det som utgör motkraften till den krypande ångest inför hårdnande retorik, alternativa sanningar och

hatprat som vi upplever i omvärlden.

Innehållet, möjligheten för bröder av olika ålder, yrke, i olika livssituation och skiftande intressen att samlas kring den gemensamma strävan att hitta en harmoni i vardagen, balans i rusningen mellan jobb, världsliga plikter och åtaganden och en längtan efter lite näring för andliga strävanden. Innehåll som – det unika ser vi ofta – samlar finländska män av de mest skiftande slag samtalande om känsliga och personliga frågor, om tro, hopp och kärlek. Eller ibland skojande med varandra på ett rättframt och nästan brutalt sätt – men aldrig sårande eller elakt.

Låt oss alltså tillsammans uppmuntra varandra till fortsatt utövande av våra dygder.

I en tid när så mycket av det vi fått lära oss ifrågasätts, när så många vill bygga murar för att utestänga det man inte känner – låt oss här lyssna till våra ritualers budskap och må vi få kraft att förverkliga dem i vår vardag. Och må vi ens lite kunna sprida vår glädje och vår tillförsikt bland våra medvandrare.

Jag tror ju att vi som frimurare skall vara en del av vårt samhälle – vi är inte en isolerad del som fungerar på ett sätt här och ett annat i den allmänna världen. Man säger ofta, att ett samhälle kan värderas utifrån hur det värnar om sina svagaste medlemmar.

Må vi alltså, med god hjälp av våra budskap och varandra vara föredömen i detta samhälle där vi har förmånen att verka. 🍷

TEXT: INGMAR KARLSSON, IX

FOTO: ALF GÜNSBERG, VI

Ny Ordförande

i brödraföreningen

Hans Henrik Boije i Tammerfors

Det nya året har börjat med nya vindar hos många enheter inom SFMO:s sjätte fördelning, ordförandeinstallationen i fördelningens yngsta enhet, Hans Henrik Boije är redan den tredje i vår fördelning sedan årsskiftet. I god tid innan förordnandet hade br Carl-Johan Frantz blivit vald och samma höst som hans förordnande som Ordförande mästare för Österbottens Stewardsloge gick ut. Sedan valet stadsfästs av OSM och behörigt konstitutorial utfärdats installerade sig ingenjören Carl Johan Frantz till brödraföreningens andre ordförande i ordningen. Installationen måndagen den 23 januari blev en stilig och stämningsfull upplevelse.

Brödraföreningen hade äran att bland de församlade bröderna se två R&K, bröderna Tom Waselius, KM och brödraföreningens fadder samt Göran Andersson, f Stormästarens Ståthållare, Jean Gallen, DKM, Jan-Christer Ankre, PBE, Bengt Hellström, PBE, tio OM och O förutvarande medräknade. Dessutom närvar fem representanter för vårt finska brodersystems av vilka Jaakko Holkeri, Markku Järvinen och Seppo Helpiö från systemets högsta ledning, grundläggarebröder samt bröder från vårt västra grannland. Sammanlagt deltog 55 bröder i installationsakten.

Sammankomsten öppnades av föreningens vO Tomas Byström, varefter ordförande på ritualenligt sätt inför-

des ledsagad av sina faddrar Ilkka Aho, f OM i S:t Henrik, även fadder för brödraföreningen, och Henrik Wikström, ÖS i Stor Capitlet i Finland för att intaga sitt säte i öster för de närmaste sex åren som O och sålunda fortsätta sin frimurarebana.

Efter att ordförande avgett sin förbindelse och emottagit föreningens bröders försäkran intog han sin plats och hälsade sina faddrar och logens gästande bröder varmt och broderligen välkomna.

I sitt installationstal tackade br Calle alla för det förtroende som visats genom att föreslå honom till Ordförande för Brödraföreningen Hans Henrik Boije. Han tackade även sina faddrar som uppmuntrat honom till sitt uppdrag. Han nämnde bl.a. att vi frimurare ser att alla människor är ofullkomliga och den medvetenheten bör leda till att vi försöker förändra oss. Världen förändras fortsättningsvis i en allt snabbare takt och trygghet skapas inte genom att dra i nödbromsen utan tryggheten ligger i vår förmåga att hantera de förändringar som vi möter. Det är här som frimureriet kan hjälpa oss, våra värderingar ligger fast. Det är de unga bröderna som är vår framtid och att vi äldre står inför utmaningen att utbilda dem till framtida ledare som skall leda verksamheten vidare i en alltmer globaliserad och obeständig värld.

Br Calle nämnde att han under sitt förordnande försöker driva tre särskilda fokusområden, tre ledstjärnor som alla kombinerar frimureri, utveckling och samverkan.

Den nyinstallerade O samtalande med KM Tom Waselius.

Dessa tre ledstjärnor är: brödraföreningens utveckling som enhet gärna till självständig loge, en satsning på nya sakområden, en kraftsamling för en inspirerande och utmanande frimurerisk miljö med ett byggande vidare på existerande goda initiativ och prioritera kvalitet framför kvantitet.

Br Tomas Byström, vO talade på ämbetsmännens vägnar och önskade den nye ordförande Lycka, Välgång och Välsignelse. Installationen liksom hela aftonen löpte perfekt tack vare CM Kari-Pekka Tarkos säkra och stiliga insats. Logen slutades och utmarschen gick till br Patrik Ljungs värdiga trummande. Stämningen var fin när man förflyttade sig till refektoriet för att personligen lyckönska den nye ordföranden.

Efter trevligt minglande och en välbehövlig sherry intogs den läckra måltiden i det välfyllda refektoriet. Det bjöds på fasanpaté till förrätt, älgstek med viltås till varmrätt och goda viner, älgsteken hade br Axel Holmberg donerat. Efter god ostbricka fick vi höra br Calles tal till bröderna.

Han sa att han emellanåt tänkt på våra sinnrika ritualer och deras ofta genomtänkta repliker. Han undrade om inte installationens avsikt är att vara en kraftsamlande händelse som tätar leden, stärker gemenskapen och ger enheten en skjuts in i framtiden, en höjdpunkt som innehåller glädje, glöd och gemenskap.

Br Calle sa att han upplever glädjen att ha fått installeras som ordförande för brödraföreningen med engagerade bröder med så mycket framtidstro. Han känner sig omgiven av bröder som är villiga att hjälpa honom och sträcker fram en hand när han behöver stöd. Det glada sorlet kring borden berättar också att här sitter många, glada, frimurare. Han tyckte att det måste var snudd på något unikt och väldigt tryggt att få vara omgiven av så många goda krafter när man nu ger sig i kast med uppgiften som ordförande i brödraföreningen. Han glädjer sig speciellt för det frimureriska handtag han fick under installationens ceremoni; det kändes som en förpliktelse, inte bara från hans sida

Den nyinstallerade O talar för bröderna.

En synbarligen nöjd OM Pekka Aittoniemi i samtal med br Carl Gustaf Rappe.

utan även så att han kände att föreningens medlemmar faktiskt förpliktat sig att tillsammans göra sitt bästa för att utveckla Brödraföreningen och drack med bröderna en skål för Brödraföreningen Hans Henrik Boije och dess välgång.

Vi fick höra flera lyckönskningstal till vår nye ordförande, av br Calles faddrar, förutvarande Ordförande br Per Fröberg och br Esa Wuorenpää. Br Ilkka Aho talade för faddrarna och överräckte nu ett par vita handskar med all den symbolik som de innebär. De önskade att de ständigt används i hans nya ämbete som

ordförande efter det andra paret har redan hunnit slitas i det idoga arbetet och höjde en gemensam välgångsskål för den nye ordföranden.

Per Fröberg gav en liten återblick av tillblivelsen och glädde sig till att brödraföreningen får nu en erfaren och bra broder att leda brödernas gemensamma vandring i Birkaland och lyckönskade br Calle även på sedvanligt sätt. Broder Calle har varit medlem i HHB sedan invigningen och även aktiv i föregångaren frimurarklubben HHB.

Vårt finska brodersystems hälsning

framfördes av br Markku Järvinen, Birkalands Distrikts Stormästare. Br Jarl Söderholm framförde Vasabornas hälsning och överräckte en medalj tillverkad av br Roger Sohlberg som tack för alla år för Vasa. Medaljen innehåller våra bekanta symboler cirkeln och triangeln samt en triquetra.

KM, br Tom tog upp i sitt tal till br Calle vikten av en verksamhet med substans, med stil och innehåll och av att sprida vetskapen om en angenäm gemenskap som därtill ger någonting mer och djupare och beständigt. Han sa att det känns betydelsefullt att ha beretts möjligheten att under sin kapitelmästartid ha varit med om installationer i samtliga enheter inom vår fördelning. Utmaningens tid är inte förbi för HHB ännu, när några år gått och den första euforin avklingat bör vardagen innehålla något som fortfarande lockar bröderna till att ställa upp, till aktivitet, till entusiasm, och inte minst till att sprida den entusiasmen genom en aktiv nyrekrytering. Detta inte minst i Tammerfors, där den naturliga upptagningsresursen är ganska begränsad. Det är nu som verksamhetens sunda fundament skall befästas, och byggas vidare på för att lättare möta också framtiden. Inte bara lättare utan även trevligare och roligare också vilket även är en väsentlig avsikt med frimureriet.

Br Tom lyckönskade den nye Ordföranden med en dikt av Johannes Edfelt som färdkost i hans nya viktiga uppdrag och som en illustration hur det kan kännas när alla pusselbitarna faller på sin plats i en stressig och krävande värld och den frimureriska verksamheten liksom lyfter, och bär fram till en aha-upplevelse. Han fäste ordförandetecknet på hans bröst och förutvarande Ordförande br Per Fröberg förärades förutvarande ordförandes tecknet med lagerkrans.

Vid kaffet som serverades med läcker bakelse tackade br CM Kari-Pekka Tarko de sex Rebeckasystrarna för den läckra måltiden med var sin flaska skummande. Installationen blev minnesvärd för oss alla och vi ser fram emot de kommande åren med givande arbete för DKK. 🍷

TEXT OCH FOTO: PER FRÖBERG, IX

INTERN CARITAS

- nytt inom brödravården

Caritas gruppen i Helsingfors kompletterar, med start nu inkommande höst, den interna verksamheten med en form av volontärtjänst avsedd för bröder inom huvudstadsregionen.

Avsikten med volontärtjänsten är att genom ett nätverk av frivilliga volontärbröder gradvis bygga upp ett stöd för hjälpbehövande bröder i olika livssituationer. Syftet är att bröder som vill och kan ge av sin tid lättare kunde finna och engagera sig för bröder i behov av sällskap och stöd.

Varje sådant engagemang kan ta sig olika uttryck beroende på behov och möjligheter. Det kan vara fråga om regelbundna besök, alternativt telefonsamtal, men det kan också gälla engångsinsatser. I praktiken kan volontärtjänsten ta sig uttryck som gemensamma promenader, en pratstund om frimureriska frågor eller något annat, rådgivning eller hjälp i vardagsfrågor, eller varför inte gemensamma logebesök. Det viktiga är att kunna vara i kontakt, samtala, lyssna och ge ett trivsamt avbrott i vardagen.

Den planerade volontärtjänsten bygger på samma principer som Röda Korsets väntjänst, en verksamhet som med framgång fungerat i Finland allt sedan 1954. Konceptet organiseras så att Caritas-kuratorn inledningsvis fungerar som en länk mellan bröder som vill hjälpa (volontärbröder) och bröder som kunde vara i behov av hjälp. Han organiserar och förmedlar de individuella kontakterna. Därefter är det upp till de

sammanlänkade bröderna att själva avgöra om det blir en tillfällig eller regelbunden relation och med vilka premisser man går vidare. Volontärbrodern avgör hur mycket och hur ofta han kan ge av sin tid.

Från och med hösten kommer vi därför att söka volontärer. För intresserade bröder kommer det under höstterminen att ordnas ett kvällsseminarium. På den kommer bl.a. en utbildare från Röda Korsets väntjänst att berätta vad ett engagemang innebär, vad en volontär bör känna till och bör beakta. Inga särskilda förkunskaper krävs.

Mera information följer i början av höstterminen. Bröder som är intresserade av att vara volontärer eller vet om någon broder som kunde vara i behov av hjälp kan redan nu ta kontakt med kuratorn. Vill du hjälpa en broder vars vardag är tuff genom ett simpelt besök? Då passar det här utmärkt för dig. Kontakta då Bo Lillqvist (0400 251184 eller bo.lillqvist@frimurarorden.fi).

Intern Caritas volontärtjänst är en konkret form för en av frimureriets centrala dygder nämligen barmhärtighet. 🍷

TEXT: BO LILLQVIST, X

Det har frågats om hur vi skall klä oss i olika sammanhang inom Orden. Här nedan några exempel tagna ur Ordens broschyr i ämnet.

KLÄDSEL I LOGE, SAMMANKOMSTER mm

Klädsel

Vid icke rituella sammankomster i frimurarlokaler (t.ex. konserter och damaftnar), skall inte grad- prydnader bäras. Gradprydnader skall inte bäras utanför frimurarlokaler, dock kan vid icke rituella sammankomster i lokaler där endast frimurare är närvarande (t.ex. seminarier, biblioteks-afnär och utbildningskvällar) prydnader bäras om kapitel- mästare, ordförande mästare eller ordförande beslutar det. Vid vanlig brödramåltid bärs i regel endast gradprydnader (murslev eller gradband). Det är kapitemästare, ordförande mästare eller ordförande som i sista hand avgör om grad- prydnader skall bäras.

Vid loge sammankomst bärs svart frack med svart väst eller prästdräkt (kaftan eller talar). I stället för frack/prästdräkt kan bäras svart/mörkblå kostym (inte randig) med vit skjorta, svart slips alt. svart rosett (biskops-/präst-/diakonskjorta), svarta strumpor och svarta skor. Lackskor bärs varken till frack eller kostym. Slips kan uppta SFMO tillhörande loges eller brödräfförenings vapen alt. ett tempelkors. Uniform, folkdräkt och klandräkt är inte tillåten.

Korrekt klädsel är en del av stil och värdighet vid våra sammankomster. Ingen broder får övervara sammankomst utan att vara klädd i de prydnader som tillkommer hans grad. I övrigt får utan särskilt tillstånd bl a bäras inhemsk eller utländsk, av statsöverhuvud eller regering förlänad förtjänst- orden, förtjänsttecken eller medalj samt kommunala och civila förtjänstmedaljer.

Det åligger faddrar att upplysa sina recipienter om att detta är obligatorisk klädsel vid sammankomst. Kapitemästaren (ordförande mästare, ordförande) får rekommendera frack, dock alltid med frihet för den som så önskar att bära mörk kostym. Tjänstgörande ämbetsmän bör ha enhetlig klädsel.

Vid måltidsloge bärs gradprydnader och ämbetsstecken som vid övriga sammankomster men inte förkläde (inte heller ämbetsmannaförkläde), handskar eller svärd.

Fracken är en högtidsdräkt för män. En del ser fracken som en symbol för jämställdhet, eftersom när alla är klädda i frack kan ingen överglänsa den andra. På bilden en engelsk herre (Mr John Delacour) i frack med svart väst 1885. (Wikipedia)

Vid instruktionsloge och forskningsloge bärs gradprydnader och ämbetsstecken, men inte förkläden och handskar. Dock bär ämbetsmännen ämbetsmannaförkläden.

Vid sammankomst i brödräfförening bärs gradprydnader och ämbetsstecken samt handskar, men inte förkläden.

Vid sammankomst i frimurarklubb bärs i regel vardagsklädsel utan gradprydnader, förkläde och handskar. Gradprydnader kan dock användas om ledaren så bestämmer.

Vid sammankomst i utländsk loge (som SFMO erkänt) bärs egna gradprydnader och handskar.

Allmänna bestämmelser

En frimurare får i sitt förvar ha endast de prydnader som tillhör hans grad eller värdighet, och han skall tillse att de efter hans död tillställs den loge han sist tillhörde. Om man av annan anledning lämnar Orden anmodas man att till vederbörande loge återställa sina frimurarprydnader. Såväl gradprydnader och ämbetsstecken som hederstecken och andra tecken, undantagandes frimurarring, jubileums- medaljen och medlemsnål, skall återställas till Orden vid utträde, vid innehavarens död eller, när det gäller ämbets- tecken, vid avgång från ämbetet.

Ordenskansliet/SCF

Vid en högtidlig sammankomst fredagen den 10 mars 2017, vid Stor Capitlet i Finland inom Svenska Frimurare Orden, fick tre forskare mottaga anslag om totalt 550.000 SEK. Det var professorerna John Eriksson, Harriet Finne-Soveri och Matti Viitanen som denna gång erhöll forskningsanslag från Konung Gustaf V:s och Drottning Victorias Frimurarestiftelse.

Anslag till medicinsk forskning

Konung Gustaf V:s
och Drottning Victorias
Frimurarestiftelse

Kapitelmästare **Tom Waselius** inledde sammankomsten med att på Föreningen Granatenhjelmns vägnar önska alla deltagare varmt välkomna till Ordenshuset vid Nylandsgatan 9. Han redogjorde i all korthet för frimureriets och Föreningens Granatenhjelmns uppkomst i Finland. Han berättade bl a att Finlands 100-års jubileum också har en stor betydelse för dagens frimureri, eftersom Finlands självständighet utgjorde indirekt orsaken till att vi överhuvudtaget kan samlas här denna marsfredag 2017. Finlands självständighet möjliggjorde för Svenska Frimurare Orden att återuppta det frimureriska arbetet i Finland, efter att verksamheten av nödvång legat nere i över 110 år. Detta skedde den 3 april 1923, då SJL S:t Augustin återupptog det frimureriska arbetet.

Bidragsmottagarna Harriet Finne-Soveri och Matti Viitanen i mitten flankerad av KM Tom Waselius till vänster och Frimurarestiftelsens ordförande Peter Möller till höger.

Publiken
lyssnar upp-
märksamt.

Broder Tom Waselius berättade att: *"Då arbetet återupptogs 1923 skedde det i princip från noll, utan andra resurser än en handfull entusiastiska medlemmar, sådana som recipierat i Orden i Sverige. Intresset var dock genast mycket stort, och väldigt snabbt ökade medlemsantalet nästan astronomiskt; under 21 månader, alltså under år 1923 och 1924, fick SJL St Augustin 175 nya medlemmar. All verksamhet skulle dock starta från början, så också den för den frimureriska tanken viktiga välgörenheten. Understödsföreningen för den frimureriska verksamheten i Helsingfors, Föreningen Granatenhjelm, grundades den 30 maj 1923".*

Waselius konstaterade avslutningsvis att: *"Föreningen Granatenhjelms och Frimurarestiftelsens ändamål är i princip likartat, och vi inom Föreningen Granatenhjelm är glada över att igen en gång kunna hälsa finländska mottagare av Frimurarestiftelsens forskningsunderstöd välkomna hit i dag, liksom vi är glada över att kunna hälsa Stiftelsens styrelse in corpore välkommen till oss här i Helsingfors".*

Frimurarestiftelsens styrelseordförande **Peter Möller** redogjorde i sin tur för Frimurarestiftelsens uppkomst och ändamål. Han nämnde därvid bl a att stiftelsen är grundad 1911 och att dess ändamål är att utöva hjälpverksamhet bland behövande med företräde för ålderstigna samt

att främja vetenskaplig forskning till förmån för åldringsvården. Frimurarestiftelsen delar även ut anslag till forskare i Stockholm, Uppsala, Linköping, Malmö, Lund, Göteborg och Umeå; slutsumman för årets forskningsanslag uppgår till 10,6 miljoner SEK. Totalt delas årligen ut över 45 miljoner SEK från stiftelser och fonder med anknytning till Svenska Frimurare Orden. Förutom till forskning inom pediatrik och geriatrik går bidrag även till musik-, konst- och kulturliv samt till stöd för behövande barn, ungdomar och äldre.

Det nu aktuella understödet till professor **John E Eriksson** från Åbo Akademi konstaterades gälla forskning kring "kroniska sår vid typ-II diabetes". Kroniska sår hos diabetespatienter kan sägas vara ett allt ökande globalt problem och hör till den mest svårbotade. Det har uppskattats att ca 15–20% av diabetespatienterna får fotsår som ofta utvecklas till kroniska sår och av dem leder ca 14–24% till amputation.

Professor **Harriet Finne-Soveri** berättade att hon jobbar både på Helsingfors Universitet och Institutet för hälsa och välfärd och att hennes nu aktuella forskningsområde omfattar "Näringsstillståndet och användningen av mediciner bland äldre boende inom institutions- och särskilda boendeformer i Helsingfors". Hon berättade

bl a om ett sidoprojekt där man under många år följt med vården av människor under deras sista år och därvid samlat in närmare en halv million bedömningar om den givna vården från avdelningsskötare och läkare. Tack vare Frimurarestiftelsens bidrag kan en doktorand nu ta itu med analyserandet av det insamlade datamaterialet.

Professor **Matti Viitanen** berättade i sin tur om sitt forskningsprojekt "Anemi och njurfunktion i skröplighet – skillnaden mellan två kohorter av 70-åringar i Åbo". Han noterade bl a som forskningens viktigaste frågeställning att: varför leder åldrandet till att man inte mera kan hålla normalvikt och tappar i muskelmassa? Forskningen av 70-åringar vid Åbo universitet startade på 1990-talet då man undersökte personer födda på 1920-talet. År 2010 fick forskningen en fortsättning då man undersökte personer födda på 1940-talet. Med hjälp av forskningen hoppas man hitta svar som kan avhjälpa sjukdomar i anslutning till åldrandet.

Den högtidliga sammankomsten avslutades med diplomutdelning till bidragsmottagarna och därpå följande lunch i refektoriet. Senare på kvällen deltog Frimurarestiftelsens styrelse på SJL St Augustins reception i grad I.

TEXT OCH FOTO: **MARTIN GARDBERG, IX**

Br Bengt framför ingången till logen. I bakgrunden kan man skönja taffelberget. (Foto: Kenneth J Jönsson)

Bröder på besök i Kapstaden

Någon uppmärksam läsare kanske kommer ihåg att bröderna Szurawitzki, Sandell och Jönsson har också tidigare beskrivit sina gemensamma logebesök utomlands. I Tyskland, Hong Kong och nu i Sydafrika. Men denna gång lyckades vi inte tillsammans, utan med en veckas mellanrum och i olika logeutrymmen.

Bröder Michael Szurawitzki, VII, besökte Metropolitan Lodge 2538 B.C. (British Constitution) i april 2017 i Kapstaden. Besöket var såsom brukligt anmält genom United Grand Lodge of England i London (UGLE). Logemötet i grad II hade som ritualspråk engelska och en bror recipierades. Mötet ägde rum i Pinelands Masonic Centre strax österom stadens centrum. Michael träffade logens OM Jim Blake på parkeringsplatsen utanför logecentret och fick en föreläsning av de fina utrymmena omfattande tre olika logesalar.

Metropolitan Lodge grundades redan 1811 av engelskspråkiga kolonialherrar i Kapregionen. Många av bröderna på sammankomsten hade afrikaans som

modersmål, men även en tyskspråkig bröder deltog. En annan bröder var på besök från Hull, England.

Själva logearbetet genomfördes väldigt med en reception som började kl 19:00 och som skiljer sig markant från vår ritual i grad II. Det är inte angeläget att här gå in på skillnaderna. Speciellt belysande var instruktionsföredraget som hölls med hjälp av ett ritbräde (= arbetstavlan) och presenterades fritt (likasom hela ritualen i graden!), utan hjälp av luntlappar. Arbetet var övertygande och stämningen under ritualens gång upplevdes som fokuserat och koncentrerat.

Efter receptionen blev vi bjudna på brödramåltid i refektoriet. Maten hade

brittisk touch, svamp- och biffpaj som smakade gott, serverat med Windhoek-öl från Namibia och – självklart – sydafrikanskt rödvin. Kvällen var ganska fin och hjälper oss förstå att vår brödrakedja verkligen omspannar hela världen.

Bröderna Bengt Sandell, X, och Kenneth J Jönsson, IX, besökte logecentret "De Goede Hoop" ledsagad av sekreteraren br Ronnnie Smith från logen Bellville (arbetar under U.G.L.E.). Logehuset befinner sig strax intill presidentens kansli och på andra sidan bredvid parlamentshuset i Kapstaden. Sydafrikanerna har ju parlamentet halva delen av året i Pretoria och den andra halvan i Kapstaden.

Vi besökte också en andra gradens loge och fick lära oss att man har möten i flera olika konstitutioner: engelska, skottiska, irländska och den sydafrikanska, som är bruten ur den holländska konstitutionen. Under logemötet satt en fransman som andre bevakande broder och en engelsman som deputerad mästare. Mötet som började först kl 20:00 föregick även på engelska, på motsvarande sätt som den sammankomst som Michael beskriver ovan. Själva brödramåltiden blev mycket kort med endast något smått och gott till vilket bjöds öl och rödvin. Maten betalades sålunda att man i stället för en matavgift hade ett lotteri till vilket alla måste köpa lotter. Någon vann en flaska whiskey och med överskottet betalades maten. 🍷

TEXT: MICHAEL SZURAWITZKI, VII, OCH
KENNETH J JÖNSSON, IX

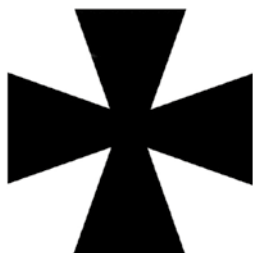

Bröderna från Metropolitan Lodge 2538 B.C. (British Constitution) med den gästande brodern Michael Szurawitzki nere till vänster.

OM FRIMURARKORSET OCH DÖDSANNONSER

Om man vill använda frimurarkorset i en dödsannons kan man göra det antingen separat eller tillsammans med det traditionella kristna korset. Orden har inte några officiella riktlinjer om detta, men ser gärna att frimurarkorset används. Enligt Ordens Allmänna lagar har Ordens tempelkors (frimurarkorset) "höjd och bredd av åtta enheter, dess korsarmars yttre sida är fyra enheter och avståndet mellan spetsarna i centrum en enhet...". Frimurarkorset är vår Ordens medlemsmärke och därför bör vi undvika att använda det internationella frimurarmärket "passare och vinkelhake" i sammanhanget. Ordenskansliet hjälper vid behov med material.

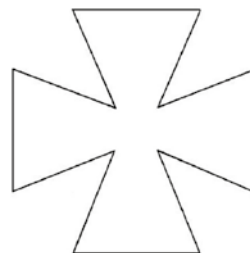
Här nedan tre exempel på frimurarkorsets utformning:

Korset svart

Korset röd, PMS färg 186C

Korset sv/vit

Sångarbröderna på turné i Västnyland

Under veckoslutet 15-16.10.2016 var det igen dags för sångarna i SCF-kören att träffas för att ge en konsert i Karis och Ekenäs kyrka samt för att tala om gamla sångarminnen från utlandskonserter och tidigare konserter i Finland (t.ex. Åbo domkyrka 01/2015, Pedersöre kyrka, Trefaldighetskyrkan i Vasa 10/2015).

Klocktornet i Karis. Sankta Katarina kyrkan är en medeltida kyrka i Karis i södra Finland. Det är en hallkyrka med tre skepp och hör till ortens främsta historiska sevärdheter. Kyrkan invigdes år 1470. Troligen har åtminstone en träkyrka, byggd i början av 1400-talet, stått på samma plats som den nuvarande kyrkan. Sakristian är från 1300-talet. I kyrkan finns ett triumfkrucifix från 1450, ett flertal medeltida träskulpturer och epitafier. Kyrkotextilier av Barbro Gardberg 1976. (Wikipedia)

Kyrktornet i Ekenäs. Ekenäs kyrka byggdes ursprungligen på 1600-talet, men den fick sitt nuvarande utseende, enligt arkitekt Charles Bassis ombyggnadsritningar vilka genomfördes 1839–1842, efter den brand som härjade staden år 1821. Orgeln byggdes av Anders Thulé och donerades till kyrkan år 1842 av riddaren Berndt Erik Inberg. Sedan dess har den genomgått flera ombyggnader. 1992 återinvigdes orgeln efter en restaurering. Bland kyrkans inventarier finns ett nattvardskärl från år 1613 samt altarpuppen från 1660. Predikstolen är ritad av A-F. Granstedt. (Wikipedia)

Vi var 27 sångarbröder, som träffades på Lärkkulla i Karis på lördag eftermiddag 15.10.2016 för att först öva för kvällens konsert. Övningen genomfördes med friska tag och stort engagemang och vår dirigent Gunnar Dörögrip torde ha varit rätt nöjd med våra prestationer.

Från Österbotten hade 12 sångare anlänt, från Åbo 7 st och från Helsingfors 8 st. Återseendets glädje kunde man ej ta fel på hos sångarbröderna. Vi har ju så många gemensamma konsertresor och minnen från resorna till de nordiska länderna, som sammansvetsat oss sångare under närmare 10 år.

Välgörenhetskonserten i Karis kyrka upptog endast frimurerisk musik. Vår omtyckta broder från det finska systemet, Kaj-Erik Gustavsson, som frikostigt alltid ställt sig till körens förfogande som ackompanjator vid alla större konserter, inledde konserten på orgel med Intrada, opus 111 a av Jean Sibelius. Därefter sjöng kören framme i koret Jean Sibelius Finlandia-hymnen med Väinö Solas text. Den klingade skönt i den vackra Sankta Katarina stenkyrkan, invigd 1470.

Därefter förflyttade sig kören till läktaren där konserten fortsatte med 5 satser ur Frimurarmusik komponerat av vår organist Kaj-Erik Gustafsson och

med text ur Psaltaren. Kören deltog i 2 satser (Psaltarmusik och Avslutande musik) och Harry Dahlström var vår barytonsolist vid framförandet. Sedan följde Jean Sibelius "Två sånger ur Musique religieuse, Opus 113" med Harry Dahlström som solist i satserna Hymn och Salem.

Hela kören sjöng Messe breve No 5 i C-dur, komponerad av frimuraren Charles Gounod (1818–1893) med satserna Kyrie, Gloria, Sanctus, Benedictus och Agnus Dei. Broder Harry Dahlström var solist i 3 av satserna och i satsen A.L. Eleavtion (Benedictus) var broder Tom Österlund tenorsolist, Harry Dahlström barytonsolist och Bo Gammals sjöng andra bas. Kaj-Erik Gustafsson avslutade konserten på orgel med sitt eget verk: "Ramus virens olivarum".

Vår eminenta dirigent Gunnar Dörögrip ledde frimurarkören. Efter konserten i Karis samlades alla sångarna till en sångarsits på Restaurant Sea Front i Ekenäs.

Glädjen och trivseln var stor då vi igen under friare former kunde utbyta minnen, äta gott och få sjunga sedvanliga sångarvisor i stämmor, ledda av tre olika dirigenter (Gunnar Dörögrip, Kalle Sundman och Kurre Långbacka).

Till mångas förtjusning underhöll broder Juncca (Henry Ljungqvist) oss

med sången "Als Büblein klein, ingående i Falstaffs dryckesvisa ur Muntra fruarna i Windsor", på ett eminent sätt. Man kunde klart se hur br. Juncca även själv stornjöt då han fick tolka sången, ackompanjerad av Gunnar D. och han avtackades med stormande ovationer. Till kaffet underhöll broder Ralf Möller sångarbröderna med egna tolkningar och improvisationer på piano.

Söndagen den 16 oktober 2016 medverkade SCF-kören slutligen i Ekenäs kyrkas högmässa där vi framförde Messe brève Nr 5 i C-dur av Charles Gounod. De sjungna partierna var integrerade i högmässan enligt kyrkans ordning för högmässa. Vår frimurarbroder Anders Lindström var liturg/predikant för högmässan. Efter att kaffet efter gudstjänsten avnjutits sjöng kören som tack för kaffet "Helig, helig, helig (Sanctus) av Frans Schubert" och "W.A. Mozarts Hymn".

Så slutade en återigen minnesvärd sångarsamling med framträdanden under två dagar och körmedlemmarna ser fram emot följande sångarsamling, som hoppeligen ej låter vänta på sig alltför länge.

TEXT: JARL-JOHAN "JAIJA" NYMAN, IX

Sällskapet Faddrarna fick ny ordförande

Sällskapet Faddrarna, som grundats den 25 januari 1936 av 16 frimurarbröder, sammankom den 8 mars 2017 till sedvanligt årsmöte i Helsingfors. På mötet genomgicks de ordinära årsmötesärendena och två nya medlemmar antogs, varmed sällskapets maximala medlemsantal på 40 st kunde återuppföras.

På årsmötesagendan fanns även val av ny ordförande för sällskapet eftersom broder **Christer Lindberg**, sällskapets ordförande sedan 2011, avsågs sig återval.

Till ny ordförande valdes **Georg Liljestrand**, till sekreterare återvaldes **Fred Wilén** och till skattmästare efter **Henrik Wikström** valdes **Jerker Hedman**. Det var en ivrig ny ordförande som ödmjukt tackade för visat förtroende. Han lovade högtidligt att göra sitt bästa för sällskapets välgång och avtackade den avgående ordföranden för ett synnerligen gott utfört värv.

Redaktionen undrade vem denna nya ordförande är. Vad har han för bakgrund och hur vill han ut-

veckla och föra vidare sällskapets viktiga mission att hjälpa de nödställda? Enligt sällskapets stadgar är dess uppgift att *"ekonomiskt hjälpa mindre bemedlade, sjuka eller handikappade unga till ett meningsfullt, möjligast fullvärdigt liv"*. I stadgarna sägs vidare att man strävar till *"att understödet är långvarigt och helst i form av fadderskap"*.

Broder Georg Liljestrand berättar att han blev antagen till frimurare i oktober 2001 med SJL S:t Augustin som moderloge. Allt sedan intagningen har han visat ett stort intresse för det frimureriska arbetet. Han har varit Arkivarie (A) i SJL S:t Augustin samt Sekreterare (AS), Bevakande broder (FBB) och Deputerad

Fr.v. Sveps verksamhetsledare Tariku "Tarre" Ahlfors samtalande med Sällskapet Faddrarnas nya ordförande Georg "Jojje" Liljestrand. De förda diskussionerna ledde till ett beslut om att börja samarbete eftersom det tydligen finns en efterfråga på fadderstöd. Med Sveps avses Svenska produktionsskolan som sedan 1996 jobbat för att förbättra ungdomars möjligheter att hitta en plats i studie- eller arbetslivet. Se närmare om Sveps på: www.sveps.fi. (Foto: Georg Liljestrand)

Ordförande mästare (DM) i SAL Phoenix. Han har även varit medlem av Helsingforslogernas Caritas grupp och där fungerat som dess Kurator. Av sina nuvarande uppdrag nämner han FDM i SAL Phoenix och Datachef (Dch) för Stor Capitlet i Finland (SCF).

Broder Georg, eller "Jojje" som han kallas, är en uppenbart aktiv broder, med hjärtat på rätt ställe och det skadar inte att han även är väl insatt i datorteknikens underliga (underbara) värld. Broder Jojje antogs som medlem i sällskapet 2008. Han berättar att det genast från början kändes (och känns fortfarande) motiverande att medverka i Faddrarnas konkreta stödverksamhet.

Han berättar vidare: "Det är mycket angeläget att få stöda den kommande generationen till en framtid fylld av hopp och mening. Det finns i dagens samhälle alltför många ensamförsörjande med mycket knappa resurser. Man beräknar att det finns ca 70000 ungdomar utan fotfäste i samhället (ingen utbildning, inget arbete, ingen registrerad arbetslöshet eller studier, ungdomarna så att säga flyter utanför systemet). Då är det viktigt att barnen och ungdomarna kan få en tilläggsresurs så att de kan delta i olika gemensamma aktiviteter på så lika villkor som det bara är möjligt. Att vara en aktiv fadder för en familj eller ett barn är en insats som har en stor betydelse för den som får ekonomiskt stöd. Det är inte stödets storlek som är av avgörande betydelse, det är kontinuiteten och vetskapen att det är någon som bryr sig som är det avgörande. Därför är varje insats och stöd av stor konkret betydelse."

Broder Jojje berättar att det finns många exempel i historien där Faddrarnas hjälpinsats varit av avgörande betydelse. Han berättar om sina planer att ta i bruk ett datasystem som underlättar förvaltningen av verksamheten och som också möjliggör en aktivare roll för den som vill vara med på ett hörn – att stödja barn och ungdomar. Datasystemet skall också möjliggöra en ökning av antalet stödbarn och engagera flera personer att ta en aktivare roll i stödverksamheten.

Redaktionen önskar Sällskapet Faddrarna och dess nyvalde ordförande Georg "Jojje" Liljestrand all lycka och framgång i det viktiga arbetet att stöda och hjälpa nödställda unga. 🇸🇪

TEXT: MARTIN GARDBERG, IX

Skidmurarträffen 2017 på PYHÄTUNTURI

Från Lars Lindh, Pirjo Lindh och Li Lindqvist i skidspåret i strålande solsken och gnistrande snö.

Renkottletterna, varmrätten vid den lukulliska middagen på restaurang Huttu-Uula.

ret var strålande och likaså skidföret – både i backarna och spåren. Dagen gick utan missöden och kvällen tillbringades uppe på fjälltoppens restaurang. Där avnjöts en lapsk buffé med massor av lokala läckerheter.

Även lördag bjöd på fantastiskt skidväder med sol och temperatur på ett par minusgrader. Vid kvällens måltid avtackades Guy och Päivi, eftersom den officiella delen av träffen nu var över och en del av oss skulle starta hemåt på söndag. Kvällens restaurang låg halvvägs ner i backen mellan våra härbärgen i PyhäSuites och fjällets fot, så promenaden hem efter måltiden blev mindre ansträngande än efter tidigare middagar.

Efter frukost söndag morgon blev det dags att ta farväl av Lasse och Pirjo Lindh, som nu startade hemfärden. Dagen var mycket blåsig, så skidorna fick vila denna dag och vi gick in för annat program: allt från stavgång till botande av förkylningar samt bastu och vila. Söndagens middag intogs på Pyhä-hotellets restaurang Colorado. Såväl mat som betjäning var utomordentliga.

Efter en sista natt för denna gång blev det på måndag förmiddag så dags även för Leif och Katriina samt Lasse och Li att starta hemresan. Glada över vad vi igen en gång fått uppleva i Pyhä och tacksamma för den trevliga samvaron under skidmurarträffen åkte vi nu söderut från vinter mot vår.

Vi deltagare tackar varmt och broderligt och vi hoppas traditionen fortsätter! 🍷

TEXT OCH FOTO: LARS LINDQVIST, X

Att vi frimurarbröder har lärt oss uppskatta traditioner torde vara ett känt faktum. Och det gäller inte endast i det frimureriska och det rituella arbetet, utan likaväl i olika fritidssysselsättningar utanför logearbetet. Aktiviteter, i vilka även våra damer kan delta.

En av dessa kära traditioner är den årliga skidmurarträffen, som arrangeras av broder Guy Catani. Så även detta år, då vi skidmurare samlades för sextonde gången på Pyhä-tunturi. Denna gång hade fyra par ställt upp; en del för att åka slalom och en del för att "flataskida". Evenemanget ägde rum den 23–26 mars.

Guy med hustru Päivi hade åkt med biltåget och anlänt i god tid torsdagen 23.3 för att ta emot oss övriga deltagare, dvs. Leif Polviander med Katriina, Lasse Lindh med Pirjo och Lasse Lindqvist med Li. Vi anlände torsdagen den 23.3 eftermiddag, efter att alla ha åkt bil hela vägen hemifrån.

Efter att ha installerat oss i våra

lägenheter välkomnades vi på traditionellt sätt hos Päivi och Guy, som informerade om träffens program under en välkomstkål. Så blev det dags för en verklig festmåltid på restaurang Huttu-Uula. En åtta rätters meny komponerad för Rotisseurs-sällskapet vid deras möte på samma plats någon vecka tidigare gjorde oss i det närmaste mållösa. Detta trots att vi är bortskämda med broder Guys menyval från tidigare år!

Mätta och nöjda stretade vi så upp för den långa backen till våra bostäder och de väntande sängarna. Efter en god natts sömn blev det så dags för den andra viktiga och traditionella aktiviteten – alltså utöver god mat och dryck – som vi samlats för: nämligen att skida. Väd-

bygger broar

Ladies Night i Åbo 2017 blev återigen en succé. Över 90 personer samlades igen en gång på Submarina för gemytligt samkväm, god mat, sång och dans.

Vi hade denna gång även försiktigt bjudit in bröder från Klostergatan, dvs de finska logerna i Åbo. Fem st av deras bröder hörsammade vår inbjudan. De stortrivdes och önskade komma på nytt om ett år. Några har faktiskt redan bett att få reservera en plats (förstås två st per broder).

Denna gång inleddes kvällen med att vi stående sjöng Vårt land, Maamme-laulu. Som många av oss vet så inleder de finska bröderna alltid sina sammankomster med en hälsning till den finska flaggan. Nu gjorde vi lite liknande, men med vår nationalsång.

En stark orsak till att kvällen blev så lyckad var broder Nalle Öhmans orkester, "Suitcase". Solisten Tina Petterson "Turner" gjorde mycket väl ifrån sig och den åboländska skärgårdssörkestern såg till att golvet var fullt av dansande par när dansen äntligen kom igång strax innan kl 22.

Br Stellan Hartman hade som vanligt ordnat med en välsmakande buffé och den snapsvänliga skärgårdstallriken underlättade så att snapsvisorna fick skjuts. Br Johan Svahnström hade gjort ett menubladd med sånger så det var lätt att följa med.

Submarina verkar var en otroligt lämplig festsal för denna typ av evenemang. Då hela långsidan är klädd med speglar så känns utrymmet stort och luftigt samt att vi verkar vara så många.

*Br Stellan Hartman,
vår gourmetmästare.*

Ännu nästa år då Ladies Night är planerad till den 17 mars, så har vi möjlighet att hyra utrymmet för en rimlig peng och får använda egen catering. År 2019 övergår utrymmet till hotellets regi och vi får troligtvis söka oss till nya utrymmen.

Välkomna igen i mars 2018 för en trevlig stund i glada damers och bröders sällskap. 🍷

TEXT: KENNETH J JÖNSSON, IX

FOTO: LEIF HOLMBERG, X

Föredrag hållet i april 2017 på S:t Andreas logen Henrik Tavasts måltidsloge i Jakobstad

Artikelförfattaren Sten Westerholm på besök i den ortodoxa kyrkan i Hagalund omgiven av ikonmålaren Alexander Wikströms bysantinska väggmålningar.
Foto: Erik Sjöberg

Mystiken som kunskapskälla

Eftersom Frimurarorden till väsentliga delar bygger på den lockelse till mystik, som besjälar oss människor, vill jag i den här artikeln glänta litet på dörren till religionens väsen och den mystik, som döljer sig där. Denna lockelse går betydligt längre bakåt i tiden än vad Frimurarorden i Väst-europa har funnits.

För att lära känna den mystik som döljer sig inom frimurarorden, är det bara att fortsätta sin vandring där. Inom varje grad möter vi tankar och symboler med mystiska element, som väcker fantasin och ger upplevelser av ett annat slags verklighet än den vanliga. Vad skall vi tro om den? Är det bara fråga om sagor eller inbillning?

Inom kristendomen har vi ett begrepp som vi kallar "mystisk teologi". – På sätt och vis kan all teologi kallas mystisk eftersom det handlar om Guds mysterium, en erfarenhet som övergår vår fattningsförmåga och som därför inte är tillgänglig för våra sinnen eller för vårt förstånd!

Som vi alla vet från skolans religionsundervisning har den kristna kyrkan växt fram ur judendomen. Abrahams och Isaks ättlingar, som utvandrat från Ur i Kaldéen och slagit sig ned i det förlovade landet och gett upphov till det judiska folket, som hävdade att det bara finns en gud, den gud som har skapat allting: *Himmel och jord och allt vad däri är. De kallade honom Jahve*. Sist skapade han människorna, som tillsammans med honom skulle ha ansvar för hela hans skapelse. Men vi vet också från berättelsen om

denna skapelse att redan de två första människorna, en man och en kvinna, som enligt myten hette Adam och Eva, svek sin kallelse till detta förvalterskap! Redan här möter vi det första stora mysteriet: Den gud Jahve som var god, som hade skapat något som var alltigenom gott, hade inte kunnat hindra att en motsatt kraft från något annat håll hade smugit sig in i hans goda skapelse. En ond kraft.

Det stora mysteriet

Detta är det första stora mysteriet, som sysselsatt människorna från allra första början, därför att denna onda kraft skaffade sig också, enligt denna skapelseberättelse, inflytande över människorna! Därför har vi människor med förfäran frågat om inte denna onda kraft, *Det onda*, (Ormen, Djävulen, Satan, en fallen ängel i personifierad form) i själva verket har ett större inflytande än Gud i hans egen Skapelse!?!

Vi har därför försökt beskriva hur Gud själv försökt komma till rätta med det Ondas problem genom att själv gå in i sin skapelse! Själv bli människa! Tackla problemet inifrån!

Det är det som kristendomen handlar om. Namnet på den religionen som uppstod efter *Jesus från Nazaret*, som började kallas *Kristus* efter sin martyrdöd, av ordet *Kyrie*, som betyder *Herre*. Han som vi sedan lärde oss att förstå var identisk med den *Skapargud* som det semitiska folket – judarna – långt tidigare hade fått lära sig att känna. Att Gud själv blev människa för att få bukt med det Onda som hade smugit sig in i hans skapelse. Eller, som vi säger, *att Gud blev människa för att människan skall kunna bli Gud!* – Nu hisnar det!!!

Vi kallar den religionen, som vi bekänner oss till för *kristendom*, eller *den kristna kyrkan*. Under närmare ettusen år fanns det endast en sådan Kyrka. Den kom snart i konfrontation med den gamla hedniska religionen i

Den djupaste av hemligheter; Gud som En men ändå Tre, tolkad i Treenighetsskikten av Andrej Rublevj (1360-1430), finns i dag i Tretjakovska galleriet i Moskva. Foto: Erik Sjöberg

Medelhavsområdet, men som fick ett slut i och med kejsar *Konstantin*, som på 300-talet flyttade medelpunkten för det politiska och kulturella livet för det, som då betraktades som "den civiliserade världen", från den Apenninska halvön och Rom till en gammal grekisk stad vid det smala sundet Bosporen, som hette *Byzantium*, som sedan fick det officiella namnet *Konstantinopel*, och som mycket snart började kallas "*den nya Rom*", som förblev huvudstad i ett rike, som kallas "romerskt" i mer än elva hundra år innan det föll för turkarna år 1453.

Nyskapande mystik

Konstantinopel blev den obestridda medelpunkten för den östliga delen av kristenheten, när den kristna kyrkan med tiden kom att splittras. Detta Nya Rom vid Bosporen blev i själva verket en civilisationens vagga för Mellersta Östern och Östeuropa, liksom det gamla Rom tidigare varit för det latinska Västerlandet.

Vad som ledde till att kristenheten sedan splittrades i flera kyrkor, skulle kräva en särskild artikel, men vi kan säga att inom samtliga våra kristna kyrkor skiljer vi mellan; **för det första** ett slags "*statisk*" religion, som

är en social och konservativ *regelstyrd religion* och **för det andra** en *mystikernas "dynamiska" religion*, som är både *personlig och nyskapande*. Ibland har de *sk mystikerna* ansetts stå i konflikt med den *statiska teologin*, som regleras av sina stränga dogmer.

Eftersom Östkyrkan aldrig har gjort någon klar åtskillnad mellan mystik och teologi, det som bygger på personlig erfarenhet av de gudomliga mysterierna, till skillnad från en dogmatisk reglerad teologi, vill jag beskriva *mystiken*, så som den tar sig uttryck inom den *ortodoxa kyrkan*, den som vi kallar *den östliga kyrkan*. Inom denna östliga tradition ser man dessutom varje *dogm*, som denna kyrka har formulerat, *som ett outgrundligt mysterium!*

När vi bejakar mysteriet förvandlas vårt inre så att vi också *kan få* mystiska erfarenheter, säger man inom den östliga kyrkan. *Det yttersta målet för en kristen är därför att uppnå en förening med Gud*. Därför: DET VERKLIGT STORA MYSTERIET är att GUD BLEV MÄNNISKA FÖR ATT MÄNNISKAN SKALL KUNNA BLI GUD...

Men ett gudsmöte kan vi inte beskriva i objektiva termer. Det är fråga om en mystisk erfarenhet! Ändå hävdar jag: *Mystiken kan fungera som en kunskapskälla för människan*. "Guds rike är en uppnåelig realitet redan i vårt jordiska liv", säger de gamla ökenfäderna inom denna östliga tradition.

"En förening med Gud är möjlig genom bönen". – En sådan "inre bön" är den högsta form av intellektuell verksamhet, hävdade dessa eremiter, som gärna sökte sig ut i ödemarkens stillhet och ensamhet för att ostörd få ägna sig åt bön. En människas ande ingår en *väsensförening* med Gud under bön – blir "Kristi likar", var deras erfarenhet.

Eremiten Makarios, som levde ute i öknen i Egypten under 500-talet, såg

redan då människan som en psykosomatisk helhet, vars mål var att bli gudomliggjord! Han sade:

– "Den eld som brinner i det inre, i hjärtat, kommer att på den yttersta dagen att förverkligas i kroppens uppståndelse!"

Hjärtat, enligt denne Makarios, stod för människans inre personlighet, hennes sanna jag. Inte som i väst endast som begrepp för hennes emotionella sida.

I frihet och på eget initiativ!

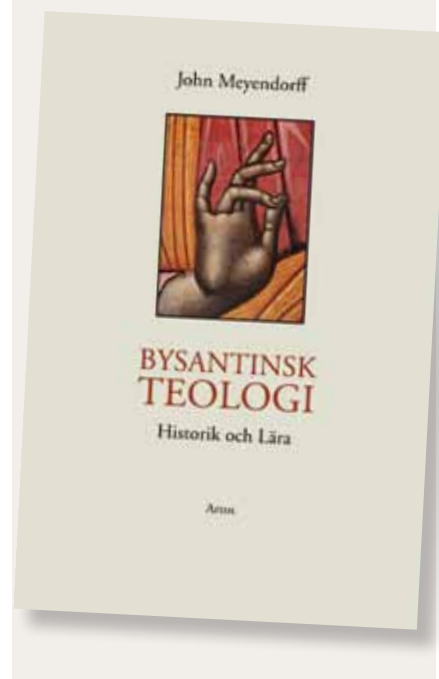
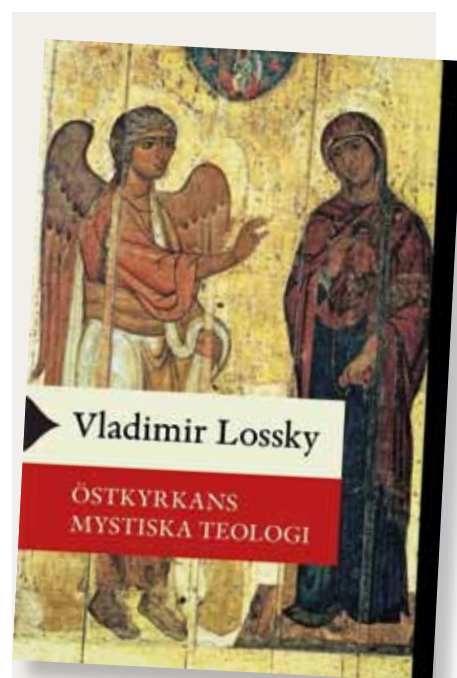
Den Östliga kyrkotraditionen betonar ändå starkt att ingenstans utom i *kyrkans sakramentala gemenskap* går det att uppnå det verkligt befriande gudomliga livet, en förening med Gud. Men samtidigt är människans frälsning grundad på *en personlig, ansvarstagande och fri erfarenhet av Gud!* Varje enskild kristen är kallad att växa in i en gemenskap med Gud.

Den bysantinska, östliga spiritualiteten, är en *kallelse till fullkomning och helighet*, inte ett juridiskt-etiskt system, något som skiljer Östkyrkans andlighet från den medeltida romerska katolicismens regelverk inom påvekyrkan, likaväl som från den puritanska moralism som vi möter hos många västerländska frikyrkor, men också hos de reformerta kyrkorikningarna och från den lutherska kyrkan, och nu i vår tid från *relativismen i den moderna tidens situationsetik!*

När den ortodoxa kristna människan söker sig förebilder för ett kristet levnadssätt vänder hon sig till helgonen och trons atleter inom kyrkan. Dessa inspirerar henne till sökande efter sanning och insikt.

Den bysantinska spiritualiteten kännetecknas framförallt av ett "sökande" i anden. En strävan till andlig tillväxt och uppåtstigande. I frihet och på eget initiativ. 🙏

TEXT: STEN WESTERHOLM, IX

Källor:

John Meyendorff, "Bysantinsk teologi" – Historik och lära, Artos
Vladimir Lossky, Östkyrkans mystiska teologi! Artos

Präst och frimurare – att bekänna färg

Under hösten 2016 deltog jag i ett TV-program, med rubriken Himlaliv. Det var ett program, som tycks ha väckt mycket reaktioner både bland frimurarbröder och utomstående. Reaktionerna förefaller att ha varit, för det mesta, mycket positiva. Jag har t.o.m. fått post av präster som tackat för ett informativt program.

Präst och frimurare

Kan eller får en präst vara frimurare? Många tycks ställa sig negativt till detta. Frimureriet har tyvärr ett dåligt rykte på många håll i vår värld! Också i Norden har frågan om prästens "rätt" att delta i verksamheten diskuterats bland de etablerade kyrkorna. I den katolska kyrkan är det helt uteslutet. På finskt håll, inom vår kyrka, ställer man sig också tvekan. Det fanns tider då kyrkomötet t.o.m. behandlade frågan i vårt land.

"Orden vilar på kristen grund"

Ordens Allmänna Lagar konstaterar entydigt att det svenska frimureriet vilar på kristen grund och tillägger "medlemskap förutsätter därför kristen bekännelse". Denna paragraf i OAL väcker lätt reaktioner, hos många bröder. Man ställer frågan om vad detta betyder i mitt personliga förhållande till kyrkan, till min kristna tro, till mitt dop, till min konfirmation o.s.v... Tänk om jag överhuvudtaget inte kan formulera min tro.

Min tolkning är att OAL vill betona att Ordens värdegrund bygger på de värderingar som vi möter i vår Bibel. Den kristna grund som hela vårt land är byggt på, utgående från seder och bruk, lagar och ansvar.

Den kristna bekännelsen blir då en fråga om att ställa sig bakom det

"dubbla kärleksbudets" konstaterande: "att älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av all din kraft och av allt ditt förstånd, och din nästa såsom dig själv" (Luk 10:25 f). Detta betyder att vårt gudsförhållande också alltid är beroende av vårt förhållande till varandra, brödragemenskapen och vår nästa.

Att bekänna färg

Är vi beredda att bekänna färg? Är vi beredda att gå in under kristna värderingar, när samhället omkring oss, inte alltid är det? Är vi beredda att bekänna oss som frimurarbröder, när samhället omkring oss, vill se oss som lite udda ibland? Jag kan inte låta bli att konstatera, att TV-programmet Himlaliv har väckt en hel del frågor. Alla verkar inte ha vetat, att jag är frimurare, trots allt.

Helt chockerade konstaterade några, hur kan han som präst vara det? Det känns som om min person och min yrkesidentitet skulle ha förändrats för att man vet att jag är frimurare. Som om jag blev en sämre (eller bättre) präst genom detta program? Dessa reaktioner är, kanske helt enkelt, ett tecken på att man inte vet vad det är fråga om. Trots att jag t.o.m. i programmet, lite för ofta, betonade den kristna grunden, hörde man inte detta. Mest förvånad har jag dock

Frimureri och prästerskap kan väl kombineras.

blivit av bröder som berättat om dessa reaktioner för mig, utan att de själva har gett sig till känna som frimurare.

Jag tror att vi oftare borde vara beredda att bekänna färg, våga vara frimurare också i vardagen! Begreppet "att komma ur skåpet" används i vardagsspråket i ett annat sammanhang men kunde också användas av oss frimurare. Hur ofta blir inte "bekännelsen" en fråga om att hålla oss för oss själva och att diskutera livets stora frågor med varandra?

Låt oss plocka fram frimurarsymbolen på kavajslaget (på alla kavajer) och bekänna färg! "Den kristna grunden" är inte någon självklarhet ute i samhället men den borde nog vara det för oss!

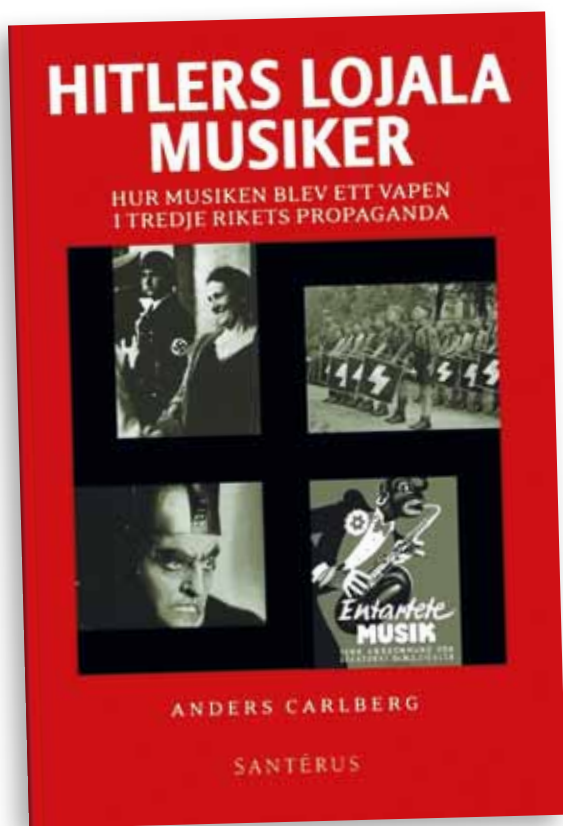
Vår styrka är att vi är många

Jag upplever att dyrbarheten är att vi är många, med olika yrken och olika bakgrund. Vi formar vår vardag ur olika synvinklar med en tydlig värdegrund. Låt oss präster vara präster också inom frimureriet. Låt oss alla höja vår profil, utifrån det vi tror på, är och vill vara! 🌹

TEXT: HENRIC SCHMIDT, X, I/SCF

Gudabenådade musiker

När Nazityskland var praktiskt taget uträknat gav propagandaminister Joseph Goebbels i augusti 1944 order om att upprätta en förteckning över "Gottbegnadete" kulturpersonligheter.

I en klass för sig placerades kompositörerna Richard Strauss och Hans Pfitzner samt dirigenten Wilhelm Furtwängler. Femton andra dirigenter nådde elitstatus däribland Karl Böhm, Eugen Jochum, Herbert von Karajan, Clemens Krauss och Hans Schmidt-Isserstedt. Av verkssamma sångare ansågs 60 vara "gudabenådade".

Om konstmusikens villkor för både regimen anhängare och motståndare i Nazityskland och de nordiska länderna, har Anders Carlberg skrivit en väldokumenterad och mycket informationstät monografi: *Hitlers lojala musiker. Hur musiken blev ett vapen i Tredje rikets propaganda* (Santérus 2016).

Efter nazisternas maktövertagande 1933 "ariserades" musiklivet. Judiska musiker och sångare avskedades. Ett av de första offren var stjärndirigenten Bruno Walter. Många emigrerade bland annat till Österrike – då ännu inte ockuperat. Tonsättare som Mahler, Mendelssohn, Schönberg och Weill förbjöds, så ock Offenbach, Gershwin, Milhaud, Dukas och Berlin.

Den 12 mars 1938 invaderade *Wehrmacht* Österrike. Judiska musiker och övrig personal rensades ut på Wienoperan: sex dirigenter, fem repetitörer, en regissör, 23 sångare, 19 orkestermusiker, 12 i kören, 18 dansare med flera.

Flera framstående judiska dirigenter fick under kriget en fristad i Sverige och berikade musiklivet, på Kungliga Teatern och symfoniorkestrarna i Stockholm och Göteborg: Leo Blech, Herbert Sandberg, Kurt Bendix och Isaay Dobrowen.

Om det var nödvändigt "ariserades" tonsättare med judiskt påbrå, t ex den omistlige Johann Strauss d ä. Han var barnbarn till Johann Michael Strauss, en jude från Budapest. Nazisterna för-

falskade vigselboken för St. Stephansförsamlingen, men sparade underligt nog originalet ...

Goebbels lär ha varit en habil pianist. Han gick ofta på konsert och opera. Musikkritik tyckte han inte om, den ansågs vara "ett judiskt påfund" som förbjöds 1936. (De ledande musikkritikerna Alfred Kerr i Berlin och Julius Korngold i Wien var judar.)

Tyskt musikskapande med internationell räckvidd åstadkoms inte under Tredje riket. Richard Strauss hade i stort sett slutat komponera, om man undantar operan *Capriccio* (1942) och *Vier letzte Lieder* (1948). Carl Orff, vars *Carmina Burana* (1937!) framkallar "bruna" associationer hos recensenten, stödsades att skriva ett alternativ till Mendelssohns *En Midsommarnattsdröm* men misslyckades: "hemsk arisk surrogatmusik och ett hån mot hela världen" (Strauss).

Att Hans Pfitzner var en genuin nazist framgår av följande citat från processen efter kriget: "Jag tror fortfarande på Hitlers ärlighet och goda vilja. Han ville förnya och befria sitt fosterland och har dessutom gjort Europa en stor tjänst genom att driva ut judarna (...)." Hans opera *Palestrina* (1917) har aldrig spelats på Stockholmsoperan.

Furtwängler dyrkades av både Hitler och Goebbels. Han var kulturkonserverativ, patriot men politiskt naiv. Tack vare sin position i tyskt kulturliv – han ledde Berlinfilharmonikerna sedan 1922 – trodde han sig kunna rädda judiska musiker och tonsättaren/violasten Paul Hindemith, en "modernist". Han misslyckades kapitalt med sina vädjanden, men kunde ändå inte förmå sig att emigrera, trots att han hade varit välkommen utomlands.

Regimens främsta propagandavapen utomlands – i neutrala eller ockuperade länder – var gästspelen med elitorkstrar eller enbart besök av stjärndirigenter.

Furtwängler framträdde i Oslo och Köpenhamn 1 och 5 april 1940. I Sverige gav dirigenten Eugen Jochum och Berlinfilharmonikerna fyra konserter, två i Stockholm och vardera en i Malmö och Göteborg, dagarna före och efter den 9 april 1940.

Anders Carlberg (f 1959) är operasångare och författare. Hans musikintresse fick honom att undersöka den klassiska musikens position i 1930-talets Nazityskland och dess användning som propagandaverktyg. (Internet)

Även Berliner Staatsopers besök i Paris, maj 1941, med bl. a *Tristan och Isolde*, gav genljöd i franska musikkretsar. Dirigent: Herbert von Karajan.

Som ett preludium till fälttåget mot Sovjetunionen organiserades i maj 1941 en nordisk turné – *Nordlandreise* – med Berlinfilharmonikerna, 120 musiker, till Stockholm, Göteborg, Helsingfors och Oslo. Samtliga konserter leddes av Hans Knappertsbusch. Vid en av konserterna närvarade kung Gustav V.

I november 1942 fick stockholmarna uppleva legendaren Furtwängler i operadiket. Då dirigerade han *Valkyrian*. Han återkom 1943 för två konserter, bl a med Beethovens 9:e symfoni. Det sista orkestergästspelet i Sverige ägde rum i Stockholm, maj 1943. Då kom Wienfilharmonikerna under Furtwängler, vilket var en av de största händelserna i Stockholms musikliv under krigsåren. Hovet var närvarande med kungen i spetsen ...

Svenska sångare var mycket efterfrågade i Nazityskland, främst Zarah Leander, den högst betalade stjärnan i Goebbels stall. Hon kunde ge det krigströtta tyska folket en dos av verklighetsflykt.

Världstenoren Seth Svanholm hade alla möjligheter att uppträda i Sverige och i neutrala länder. För att kunna sjunga i Berlin, Bayreuth och Wien fick han lämna sin släkttavla, en s. k. *Arier-nachweis*, och därmed intyga att han inte hade några judiska släktingar. Han stannade i Tyskland under krigsåren, gaget

per föreställning var 2 500 Reichsmark (ung. 75 000 SEK).

Även Jussi Björling framträdde i Nazityskland. I Berlin, i Alte Philharmonie, gav han en romansafon den 9 april 1942. Han sjöng också i det ockuperade Köpenhamn vid ett flertal tillfällen från 1941 till 1943.

Sopranen Elsa Larcén, alten Ruth Berglund, tenoren Torsten Ralf och basen Sven Nilsson blev alla *Kammersänger* i Hitlertyskland (motsv. hovsångare). Man kan anta att de drevs av ekonomiska motiv och inte av politiska skäl.

Den ledande personen i den protyska falangen i Sverige var tonsättaren och dirigenten Kurt Atterberg. Fram till 1942 reste han ofta till Tyskland, medverkade i en tysk komponistbibliografi 1943 och blev t o m ordensbehängd.

Den 17 oktober 1941 anordnades en konsert i Stockholms Konserthus, arrangerad av det tyska nazistpartiets lokalavdelning i Sverige. Som dirigent medverkade sekreteraren i Kungliga Musikaliska Akademien Kurt Atterberg ...

Antifascister i Tredje rikets musikliv fanns det många. Bland dem som gick i exil var dirigenten Erich Kleiber (som uruppförde *Wozzeck*), dirigenten Fritz Busch och hans bror violinisten Adolf, tonsättaren Paul Hindemith och den svenska världsstjärnan, mezzosopranen Kerstin Thorborg som hade civilt mod att opponera sig mot utrensningarna på Wienoperan och säga upp sig.

Ytterligare en sann humanist och antifascist bland de tyska tonsättarna förtjänar att ihågkommas: Karl Amadeus Hartmann (1905–1963). Han gick i inre exil och skrev för byråådan bl a åtta allvarsamma men hörvärda symfonier.

Den sista konserten med Berlinfilharmonikerna ägde rum den 16 april 1945, några dagar före krigsslutet. På programmet stod Richard Strauss tondikt *Tod und Verklärung* (Död och förklaring), ett känsloladdat, symboliskt val. 🇩🇪

TEXT: **FOLKE FREUND, X (ÖPL)**

Fotnot: Av utrymmesskäl måste recensenten förbigå Norge, Danmark och Finland.

ATEISTEN är också troende såsom SKEPTIKERN

Som känt tar ateismen avstånd från all Gudstro och skeptikern ifrågasätter allt som inte kan vetenskapligt bevisas. Om ateisten och skeptikern kan sägas att de båda förhåller sig till Gud och högre makter minst sagt tvivlande. Det är därför som det förefaller uppenbart att varje ateist är också en skeptiker, dvs en tvivlare – som i detta fall tvivlar och är skeptisk till Guds existens.

Att tvivla är att vara osäker på något och i all tvivel ingår självklart också en möjlighet att ens tvivel visar sig vara obefogad och utan verklig grund. Några

absolut säkra bevis på att det gudomliga inte existerar kan knappast entydigt och utan tvivel framläggas så länge det bevisligen existerar oförklarliga fenomen – fenomen som ingen riktigt kan beskriva eller förklara.

Världsalltets uppkomst och evighets oändliga dimension är exempel på fenomen som har engagerat många tänkare och vetenskapsmän, och som inte kunnat förklaras på ett entydigt och absolut sätt. Även skeptikern/tvivlaren måste brottas med dessa spörsmål om vad som fanns före "Big bang" och

var/när började evigheten? Utan klara svar på dessa evighetsfrågor kan varken ateisten eller skeptikern vara helt säker på sin fasta standpunkt.

Det är därför som den ståndaktiges gudsförnekelse alltid också inbegriper en gnutta tvivel och tack vare detta finns det ett litet (men inte obetydligt) hopp om att även ateisten och skeptikern till slut finner sin Gudstro. Detta hopp som gror i tvivlet är trons attribut.

TEXT OCH BILD: MARTIN GARDBERG, IX

Din partner i bästa
virkesaffärer

www.versowood.fi/category/puunhankinta
Tel: 010 8425 100

versowood

Abraham Lincoln och frimureriet

Abraham Lincoln lämnade in sin medlemsansökan till frimurarlogen Tyrian Lodge, Springfield Illinois, snart efter att ha blivit utnämnd till presidentkandidat 1860. Han drog dock bort sin ansökan efter att ha närmare tänkt över saken och motiverade sin reträtt med att peka på möjligheten till felaktiga politiska tolkningar och för att han inte skulle bli beskydd för röstfiske. Han anmälde till logen att han återkommer med en ny ansökan efter mandattidens slut för det eventuella presidentskapet. Abraham Lincoln lämnade aldrig in en ny medlemsansökan. Efter att president Abraham Lincoln fallit offer för ett lönnmord antecknade Tyrian lodge i sitt sammanträdesprotokoll från 17.4.1865 följande: "President Abraham Lincolns medlemsansökan, som aldrig fullbordades, är en heder för frimurarna, ett bevis på hans höga moral och bevaras för alltid som ett minne av en storman".

Av tabellen framgår alla 15 USAs frimurarpresidenter, deras mandatperiod, ordningsföljd, födelse- och dödsår samt året för erhållandet av grad III (Märkes Mästare). 🇺🇸

TEXT: PENTTI HONGISTO, 28°, F.&A.M. LOGEN HOLVI NR 154

Källa: The Queensland Freemason, August 2012/ volume 3

Abraham Lincoln, född 12.2.1809, död 15.4.1865 i Washington D.C. Han var USAs president åren 1861–1865 och ledde nordsidan under amerikanska inbördeskriget. Han mördades i samband med ett teaterbesök i huvudstaden. (Wikipedia)

Amerikas frimurarpresidenter:

George Washington	1789–1797	(1:sta pres.)	1732–1799	MM 1752
James Monroe	1817–1825	(5:e)	1758–1831	MM 1775
Andrew Jackson	1829–1837	(7:e)	1767–1845	MM 1805
James Knox Polk	1845–1849	(11:e)	1795–1849	MM 1820
James Buchanan	1857–1861	(15:e)	1791–1868	MM 1816
Andrew Johnson	1865–1869	(17:e)	1808–1875	MM 1851
James Abram Garfield	1881–1881	(20:e)	1831–1881	MM 1861
William McKinley	1897–1901	(25:e)	1843–1901	MM 1865
Theodore Roosevelt	1901–1909	(26:e)	1858–1919	MM 1901
William Howard Taft	1909–1913	(27:e)	1857–1930	MM 1909
Warren Gamaliel Harding	1921–1923	(29:e)	1865–1923	MM 1920
Franklin D. Roosevelt	1933–1945	(32:e)	1882–1945	MM 1911
Harry S. Truman	1945–1953	(33:e)	1884–1972	MM 1908
Lyndon B. Johnson	1963–1969	(36:e)	1908–1973	MM 1937
Gerald R. Ford	1974–1977	(38:e)	1913–2003	MM 1949

Dags att gnugga kryssknölna igen...

Om du vill delta i tävlingen om ett pris ska du sända in lösningen senast den 20 juli 2017 till: Rolf Söderback, Skarpansvägen 23 A 6, 22100 Mariehamn. **Du kan även skicka din lösning, som ett skannat dokument, per e-post till rolf.soderback@frimurarorden.fi**

Lösning och vinnare publiceras i nummer 2/2017 av Föreningsbandet. Priset kommer på posten.

Glöm inte att ange ditt namn och adress när du skickar in din lösning på krysset.

[illegible]

Österbottens sommarutfärd

lördag 1 juli 2017

SAMLING VID PURMO KYRKA KL 9.30

*Vi samlas vid
Purmo kyrka.
(Foto: Musei-
verkets samlingar)*

Kl 10.00 Kaffeservering ute på Fagerbacka av Purmo hembygdsförenings medlemmar. Gästerna betalar själva kaffet med dopp.

Sten Westerholm hälsar välkommen och håller ihop dagens program

Tre medlemmar ur folkmusikgruppen RATATOSK öppnar samvaron med medeltida inspirerad musik: Jennie Högberg, blockflöjt, Frank Berger, vevlira, Jonatan Fagerström, trummor.

Tommy Olin, eldsjälens bakom Fagerbacka fäbodby, berättar om fäbodlivet i gammal tid.

Ratatosk uppträder med musik som lämpar sig i denna miljö.

Efteråt fri samvaro på området med besök i de olika fäbodstugorna och fähusen. Därtill med spontana musikinslag av fäbodmusikanterna!

Kl 13–14 gemensam lunch på Uffes bar, som ligger strax ovanför de vackra Stinasholmarna i Purmo å.

Fagerbacka unika fäbodby är den enda kvarvarande i Österbotten. Sommarutfärden för oss dit för att dricka kaffe och lyssna på berättelser om fäbodlivet förr och till tidstrogen musik på flöjt och vevlira. (Foto: www.fagerbacka.fi)

Anmälan om deltagande i sommarutfärden skall ske **senast den 20 juni** till Sten Westerholm.

Tel 040-5020441 eller via

epost: stenwesterholm@gmail.com .

SCF ordnar en unik **sammankomst i gr X i Stockholm** i stamhuset **lördagen den 21 oktober 2017 kl. 13.00**. Efter sammankomsten gemensam brödramåltid i stamhuset. Sammankomsten leds av KM Tom Waselius, R&K, och alla officierande ämbetsmän är Stor Capitlets egna ämbetsmän. Vid sammankomsten reciperar 10 bröder från Stor Capitlet. **Klädsel:** Frack önskvärd!

Gemensamma resor ordnas från Österbotten, Åbo, Mariehamn och Helsingfors, se nedan:

RESAN FRÅN ÖSTERBOTTEN

fredag 20.10.2017

tåg eller buss Vasa-Åbo
kl 20.55 avgår m/s Viking Grace till Sthlm

lördag 21.10.2017

kl 06.30 ankomst till Stockholm
kl 07.00 busstransport till Stamhuset visning av stamhuset
kl 13.00 sammankomsten i gr X med påföljande brödramåltid
kl 18.30 busstransport från Stamhuset till Viking terminalen
kl 20.00 avgår m/s Amorella till Åbo

söndag 22.10.2017

kl 07.35 ankomst till Åbo
tåg eller buss Åbo – Vasa,

Uppskattat pris **1)** för bröderna från Österbotten är ca € 210,00. I priset ingår tåg eller buss tur-retur Vasa-Åbo-Vasa, båten tur-retur i delad ytterhytt, sjöfrukost på returresan (frukosten i Stockholm är inte inkluderad och äts tillsammans med Åbo-bröderna i land p.g.a. den tidiga ankomsten till Stockholm), busstransporterna i Stockholm samt brödramåltiden. Måltiderna ombord är inte inkluderade. Tillägg för singelhytt € 25,00. **Bindande anmälningar** till br. Filip v Schantz, filip.vonschantz@frimurarorden.fi, senast 15.7.2017.

Antagna till S:t Johannes logen S:t Augustin

Diplom ekonom
Tage GRÖNHOLM
Född: 03.09.1954 i Borgå
Faddrar: Per-Erik Aura
Jan Liljestränd
Telefon: 0400 567 099
Recipierat: 07.02.2017

Tjänsteman
Daniel RÖNNBÄCK
Född: 21.06.1983 i Stockholm
Faddrar: Guy Catani
Peik Kuuluvainen
Telefon: +46 73 653 4199
Recipierat: 14.02.2017

Ingenjör
Stig JENSEN
Född: 13.10.1957 i Odense
Faddrar: Björn Klavenes
Staffan Dellringer
Telefon: 040 840 5735
Recipierat: 10.03.2017

Managing Director
Jan MOED
Född: 29.01.1974 i Ekenäs
Faddrar: Robert Vilén
Hökan Dahlin
Telefon: 040 766 0196
Recipierat: 17.03.2017

Account Manager
Kristofer POTRYKUS
Född: 15.03.1989 i Helsingfors
Faddrar: Jussi Mankki
Rudy Palmberg
Telefon: 040 763 3102
Recipierat: 06.04.2017

Audit Associate
Karsten POTRYKUS
Född: 12.12.1991 i Helsingfors
Faddrar: Jussi Mankki
Rudy Palmberg
Telefon: 040 505 0412
Recipierat: 06.04.2017

Antagna till S:t Johannes logen S:t Henrik

Antagna till S:t Johannes logen S:t Peder

Utvecklingschef
Niklas WINGREN
Född: 29.09.1981 i Karleby
Faddrar: Gert Nyström
Mikael Bergroth
Telefon: 050 574 9946
Recipierat: 17.02.2017

Diplomingenjör
Niklas ENGBLOM
Född: 21.07.1984 i Dragsfjärd
Faddrar: Fred Wilén
Ingmar Karlsson
Telefon: 050 385 1962
Recipierat: 12.02.2017

Pensionär
Tom BLOMBERG
Född: 04.12.1954 i Helsingfors
Faddrar: Patrick Wackström
Ingmar Karlsson
Telefon: 040 848 8030
Recipierat: 22.03.2017

Antagna till S:t Johannes logen Tyrgils

Kranförare
Peter ÖGÅRD
Född: 26.03.1966 i Helsingfors
Faddrar: Jan Vikström
Erkki Tuormaa
Telefon: 0500 419 751
Recipierat: 02.11.2016

Skogsbruksingenjör
Jan-Anders WINQVIST
Född: 11.04.1963 i Strömfors
Faddrar: Jan Vikström
Erkki Tuormaa
Telefon: 0400 494 848
Recipierat: 07.12.2016

Diplomingenjör
Thomas STENDAHL
Född: 17.06.1964 i Åbo
Faddrar: Patrick Wackström
Stephan Kneck
Telefon: 040 550 4523
Recipierat: 08.02.2017

Antagna till S:t Johannes logen Axel Gabriel Leijonhufvud

Diplomingenjör
Matts Vilhelm LINDHOLM
Född: 19.07.1971 i Tenala
Faddrar: Peter Heinström
Pentti Raunio
Telefon: 044 762 3760
Recipierat: 25.01.2017

Företagare
Kim Johan RAJALIN
Född: 08.08.1980 i Karis
Faddrar: Jan Björklund
Magnus Malmberg
Telefon: 050 541 2184
Recipierat: 22.02.2017

TYRGILS FRIMURARGOLF

spelas **torsdagen den 3.8.2017** på Virvik Golf (ViG) i Borgå.

Tävlingsformen är poängbogey i två serier, en för bröder och en för följeslagare. Gemensam start sker kl. 10.00. Efter spelet måltid och prisutdelning.

Anmälan till **Lars Lindqvist**, tel: 0400-422 106 eller per e-post: lars.lindqvist@gmail.com, senast 20.07.2017.

Tre generationer frimurare

Göran 80 år

Den 21 februari firades Göran Björkman, X, med anledning av hans 80 årsdag. På plats fanns förutom vänner, grannar och bybor från Kårlax i Pargas, även ett flertal bröder från frimurarsamhället i Åbo.

Jubilaren Göran Björkman framför den ohuggna stenen. En mäktig och lämplig symbol!

Göran har varit aktiv frimurare sedan 1980 och han har sett till att både sonen och en sonson blivit frimurare. O för br.f Erasmus, broder Henric Schmidt, refererade i sitt förträffliga tal till broder Göran till kapitel 8 i Lukas evangeliet. Där berättas om mannen som sådde sin säd. *"Det som kom i goda jorden, det är de som hör Ordet och tar vara på det i ett gott och rent hjärta och genom uthållighet bär frukt"*. Det är vackra och dyrbara ord som lämpar sig ytterst väl inom vår Orden och våra bröder. Bibelordet får oss att tänka på att hur vi kan bli bättre människor – bättre frimurare.

När mannen sår sin säd så faller den på olika ställen i landskapet.

- "en del föll vid vägkanten ...", någon tar bort Ordet ur deras hjärtan
- "en del föll på berghällen ...", som tar emot frön med glädje men har inget rotfäste

- "en del föll bland tistlarna ...", som aldrig ger mogen skörd
- "en del föll i den goda jorden", tar alltså vara på Ordet

Särskilt utmärkande för broder Göran är att hans *"Uthållighet bär frukt"*. Familjens tre generationer frimurare är ett gott bevis på detta! Broder Göran med hustru Ulla har ju som bönder under sitt liv sätt och skördat många olika

grödor och sett till att den egna sonen Jörgen, X, och sonsonen Roni, IV-V, blivit frimurare. Familjen Björkman är för tillfället den enda i vårt Åbo-frimurarsamhälle med tre generationer aktiva frimurare. De besöker alla aktivt logen och deltar dessutom i verksamheten som ämbetsmän eller assistenter.

Hemma hos Göran på det vackra, natursköna hemmanet på Långholmen fick vi uppleva en trevlig, festlig stund och fick ta för oss från ett dignande kalasbord. Hustru Ulla fick också lite fira då broder Stellan Hartman hjälpte till med smörgåstårter, fyllkakor, bullar och annat gott. 🍷

TEXT: KENNETH J JÖNSSON, IX
FOTO: STAFFAN SJÖMAN, X

Bröderna Roni och Jörgen Björkman, dvs jubilarens sonson och son.

ORDENS STORMÄSTARE HAR FÖRORDNAT TILL LEDAMOT AV INFORMATIONSDIREKTORIET (ID)

Direktör **Guy Catani**, X SCF, FDKM

KAPITELMÄSTAREN FÖR STOR CAPITLET I FINLAND HAR FÖRORDNAT

Guy Catani, X, som Informationskoordinator (InfoK SCF) fr.o.m. 2017

Patrik Flinck, IX som Amanuens till Arkivarien och Bibliotekarien fr.o.m. 1.3.2017

Håkan Dahlin, X, som Förste överskreterare fr o m 16.3.2017

UTDELADE HEDERSTECKEN INOM STOR CAPITLET I FINLAND

Brödraskapets Förtjänstmedalj (BFM)

10.3.2017

Tryggve Kummel, IX, JAKOBSTAD

22.4.2017

Bengt Sydén, X, MARIEHAMN

RECEPTIONER I STOR CAPITLET I FINLAND

Grad VIII 14.1.2017			Företagare	Peter Fordell	KARLEBY
DI	Peter Löfberg	TAMMERFORS	Dir cantus	Nils Fagerlund	PARGAS
Journalist	Jan-Erik Berglund	KASTELHOLM	Grad VII 22.2.2017		
DE	Lennart Österberg	EKENÄS	DI	Wikström Lasse	HELSINGFORS
Agronom	Bengt Lundström	EKENÄS	Företagare	Aho Janne	BORGÅ
Merkonom	Robert Wiedebaum	ESBO	Köpmän	Mattsson Kim	KIMITO
Fast mäklare	Mikael Strömfors	BORGÅ	Jurist	Frände Johannes	HELSINGFORS
DE	Mikko Wildtgrube	HELSINGFORS	Jordbrukare	Härmälä Göran	VANDA
Grad IX 21.1.2017			Grad IX 4.3.2017		
VD	Henrik Nordström	MARIEHAMN	Agrolog	Sven Nordström	VANDA
Merkonom	Tage Gustafsson	MARIEHAMN	Företagare	Harry Granlund	TJÖCK
Pol kand	Kim Isaksson	EKENÄS	Jordbrukare	Johan Böling	YTTERMARK
Forstmästare	Björn Finne	VANDA	Företagare	Clas Nyberg	BORGÅ
Direktör	Jan Teir	VASA	Fil doktor	Henrik Bruun	ESBO
Stämningssman	Mikael Bergroth	KARLEBY	Chaufför	Vesa Sinisalo	MIETONIN
Chaufför	Jan Liljestränd	DEGERBY	Civilingenjör	Petri Kopsa	HELSINGFORS
Ekon mag	Robert Lindqvist	JORVAS	Vet med lic	Henri Hildén	ÅBO
Grad X 28.1.2017			Jordbrukare	Carl Gustaf Rappe	TENALA
Kontraktspost	Anders Lindström	TENALA	DE	Kaj Holmén	BORGÅ
DE	Lennart Sanders	MARIEHAMN	Grad VII 5.4.2017		
HR Controller	Thomas Grangård	VASA	Lots	Peter Ljungström	SALTVIK
Krögare	Hans Dahlström	VASA	Adm manager	Kjell Manselin	MARIEHAMN
Timmerman	Markku Marjamäki	PETSMO	Agrolog	Bengt Nyman	SVARTÅ
Förman	Jan-Erik Alho	VEIKARS	Senior Advisor	Tony Rosenblad	KUSTÖ
Företagare	Edy Sarin	ÖJA			

RECEPTIONER I ÖSTERBOTTENS STEWARDSLOGE

Grad VIII 17.2.2017			Grad VIII 21.4.2017		
VD	Niklas Karlström	KORSHOLM	Pol mag	Sture Erickson	VASA
Ingenjör	Heikki Keskinen	JAKOBSTAD	Ingenjör	Leif Rönnskog	VIKBY
			Markn chef	Roger Sohlberg	KORSHOLM

ATY1

SERVTEC Oy Ab

0500-564 227 | 0400-196 426

Oy Man-Berg & Son Ab

www.manbergson.fi

*Tack för ett gott
samarbete och
Trevlig sommar
önskar*

hotel ANNA

Annegatan 1, 00120 Helsingfors
tel. 09 616 621 info@hotelanna.fi
www.hotelanna.fi

WEBER® GRILLAR

Weber® Spirit® Classic E-210

499,-

Gedigen gasolgrill som innehåller all grundläggande utrustning som behövs för att komma igång med gasolgrillning. Förnuftig första grill för alla nybörjare. Grilllyta 52,5 x 45 cm. Effekt 7,75 kW.

Weber® Genesis® II LX E-340 GBS

1.799,-

Gasolgrill utrustad med tre brännare och det exklusiva GS4™-systemet. Sidobrännaren gör den här grillen till ett komplett kök. Grilllyta 68 x 48 cm. Effekt 12,8 kW

Din återförsäljare:

Även ett stort urval WEBER® grilltillbehör

K Rauta
Yllättävän helppo

KARISBangatan 82, KARIS,
tel. (019) 279 31**EKENÄS**Pehr Sommars gata 6, EKENÄS,
tel. (019) 223 443Öppet: må-fre 7-19,
lö 9-15**K-Plussa**